The Diocesan Gateway

Vol. 43, No. 03, October - December 2025

REST IN PEACE

REV. FR. SAJI MATHEW THANNIMOOTTIL

1964 - 2025

Your love, kindness, and warmth touched so many lives.
It's hard to believe you're no longer here, but your
memory will live on in our hearts forever.

H.G. GEEVARGHESE MAR COORILOS
(Metropolitan - Diocese of Bombay)

H.G. DR. GEEVARGHESE MAR THEOPHILOS
(Asst. Metropolitan - Diocese of Bombay)

PRIEST, DIOCESEAN COUNCIL AND
FAITHFUL MEMBER'S OF BOMBAY DIOCESE

The Diocesan Gateway

Vol. 43, No. 03, October - December 2025

Orthodox Church Centre
Mar Theophilus Marg, Sector 10A
Vashi, Navi Mumbai 400 703
Ph.: 022-27801427

Editorial Board

President
H.G. Geevarghese Mar Coorilos
(9820333379)

Chief Editor
Rev. Fr. Rony John
(8390832496)

Associate Editor
Rev. Fr. Ashwin Fernandis
(9496021530)

Publisher
Rev. Fr. Alex P Mathew
(8129021777)

Manager
Rev. Fr. Thomas K Chacko (Diocesan Secretary)
(989289596)

Members
Rev. Fr. Thomas Myalil (7709867706)
Rev. Fr. Santhosh Varghese (9869125758)
Rev. Fr. M. B George (9567938692)
Rev. Fr. Joshy P Jacob (9702762767)
Rev. Fr. Geevarghese Abraham (9969994460)
Rev. Fr. Rajesh John (9946361896)
Mr. Roy Joseph, Nallasapora (9221826800)
Mr. Philip Varghese, Dadar (9870623498)
Mr. John Jesudasan, Chembur (9869279569)
Mrs Susan Thomas, Vashi (8169259464)
Mrs Susan Shibu, Nerul (98218 53853)

Send your articles and news to the following address,
Whatsapp No.
or
E-mail

Orthodox Church Centre
Mar Theophilus Marg, Sector 10A
Vashi, Navi Mumbai 400 703
Ph.: 022-27801427
or

The Publisher
Rev Fr Alex P Mathew
Mobile: 8129021777
or

diocesangateway@gmail.com

Message from His Grace 4
Editorial 5
ബോംബെ സന്ദർശനം 6
ബോംബെ ഭദ്രാസനം: മുമ്പേ നടന്ന അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ് 9
Historical-theological Context of Nicaea 11
"O Bethlehem of Ephrathah" 14
മലങ്കരയുടെ ഒരു താപസൻ കൂടി യാത്രയാവുന്നു 17
St. Nicholas of Myra 18
പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായും മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസും 18
പിറവിയിലെ പെൺകരുത്ത് 19
ഫാ. സജി താന്നിമൂട്ടിൽ അന്തരിച്ചു 21
കാരുണ്യത്തിന്റെ കൈടാവിളക്ക് 22

Cover Page Sketch:
Kezia M. Saji
(Perinad, Kollam Diocese)

Our Websites

https://mosc.in/
https://bombayorthodoxdiocese.org/
https://catholicatenews.in/
https://www.gregoriantv.com/
http://malankaraorthodox.tv/
https://www.ovsonline.in/

Advertisement Rates

Full page Rs. 1000
Half page Rs. 500

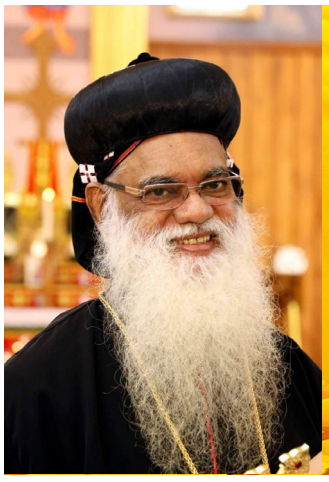

Message from His Grace

Blessings to the Clergy and the Faithful of the Diocese of Bombay and all the friends and well-wishers of Gateway.

Greetings in the precious name of God Almighty!

Life in the Church is a holy pilgrimage—a continual journey shaped by faith, sustained by hope, and perfected in love. Along this sacred path, we are invited to pause and discern the gracious workings of God: to remember where His providence has led us, to recognize where His Spirit is guiding us now, and to renew our calling to bear witness to His Kingdom in the midst of the world. Gateway Magazine stands as a faithful reflection of this pilgrimage, giving voice to the lived experiences of our people and bearing testimony to the dynamic, life-giving mission of the Church as it journeys toward the fullness of God's reign.

The Holy Orthodox Church, guided by the Holy Spirit and enriched by the wisdom of the Fathers, does not perceive time as a mere chronological movement from past to future. Rather, time is understood as sacred history, continually sanctified by God and offered back to Him through the life of the Church. As we enter this new quarter, the Church invites us to journey through a season of renewal, confession, sanctification, and preparation, culminating in hope-filled reflections as we approach the New Year. Cacnovica. yes

Koodosh Eetho Sunday: Sanctification of Time and the Church

The Liturgical New Year of the Orthodox Church began on the first Sunday of November, known as Koodosh Eetho Sunday, the Sanctification of the Church. This sacred beginning proclaims a profound theological truth: the Church sanctifies time because Christ dwells within her.

St. Basil the Great teaches, "The Church is not enclosed by walls, but is established wherever God is worshipped in spirit and truth."

Thus, Koodosh Eetho is not merely a remembrance of the consecration of a physical structure, but a call to renew the sanctification of the living Church, the Body of Christ. As St. Paul reminds us, "You are the temple of God, and the Spirit of God dwells in you" (1 Corinthians 3:16).

The Gospel appointed for this Sunday, St. Matthew 16:13–20, places before us the foundational confession of the Church. When St. Peter declares, "You are the Christ, the Son of the Living God," our Lord affirms that this revelation comes not from flesh and blood, but from the Father Himself. Upon this confession, Christ establishes His Church, promising that "the gates of Hades shall not prevail against it."

St. John Chrysostom explains,"Upon this faith, not upon the man alone, Christ builds His Church; for where the true confession is, there is the unshakable foundation."

As we begin the New Liturgical Year, the Church calls each one of us to renew this apostolic faith—to confess Christ not only in words, but through a life of obedience, humility, and sacrificial love. The sanctification of the Church begins with the sanctification of her faithful.

Feast of St. Gregorios of Parumala: A Living Icon of the Church

Providentially, during the same sacred weekend, the Church commemorates the Feast of St. Gregorios of Parumala, a saint whose life stands as a living testimony to the Gospel and the faith of the Church.

St. Gregorios embodied what it truly means to be a "living stone" (1 Peter 2:5) in the spiritual edifice of the Church. His life of prayer, ascetic discipline, compassion for the poor, and pastoral vigilance reflected the words of our Lord: "Whoever desires to come after Me, let him deny himself, take up his cross, and follow Me" (Matthew 16:24).

St. Ephrem the Syrian writes, "The saints are lamps lit by Christ, placed upon the lampstand of the Church to illumine the faithful."

In remembering St. Gregorios, we are reminded that the Church is built not merely by theological declarations, but by holy lives shaped by the Cross and Resurrection. His life teaches us that true ecclesial renewal is always personal before it becomes communal.

The Fast of the Nativity: Preparing the Inner Sanctuary

As the month of December begins, the Church lovingly leads her children into the Fast of the Nativity, a sacred period deeply rooted in Scripture and Holy Tradition. This fast mirrors the longing of the Old Testament prophets and the expectant silence of creation awaiting the Incarnation of the Word.

The Prophet Isaiah proclaims, "Prepare the way of the Lord; make straight in the desert a highway for our God" (Isaiah 40:3). This preparation is not external alone, but deeply interior.

St. Gregory the Theologian reminds us, "Christ is born—glorify Him. Christ comes from heaven—go to meet Him. Christ is on earth—be lifted up."

Theologically, the Nativity Fast teaches us that the mystery of the Incarnation demands inner purification. Fasting, prayer, almsgiving, repentance, and reconciliation are not ends in themselves, but means by which we make room for Christ within us. As St. Athanasius declares, "God became man, that man might become god by grace."

To receive Christ in the manger of Bethlehem, we must first prepare the manger of our hearts, emptying ourselves of pride, bitterness, and sin, and clothing ourselves with humility, mercy, and love.

From Sacred Time to the New Year: A Journey of Renewal

As the civil New Year approaches, the Church invites us to reflect not merely on resolutions, but on repentance and renewal. The Liturgical New Year that began with Koodosh Eetho, strengthened by the witness of St. Gregorios, and purified through the Nativity Fast, now calls us to step forward with renewed faith and hope.

St. Paul exhorts us, "If anyone is in Christ, he is a new creation; old things have passed away; behold, all things have become new" (2 Corinthians 5:17).

May this New Year find us more deeply rooted in the apostolic confession, more faithful in prayer and sacramental life, and more attentive to the call of holiness. Let us walk forward as a sanctified people, bearing witness to Christ in our families, parishes, and society.

As we approach the Three Days Fast and the Great Lent, the Holy Church calls us to a season of self-examination, contrition, and renewed commitment to the life in Christ. Rooted in the repentance of Nineveh and fulfilled in Christ's forty-day fast, these sacred days invite us to return to God with humility, fasting, and love, preparing our hearts to partake worthily in the joy of the Resurrection

May the Lord of Time sanctify our days, strengthen His Church, and lead us ever closer to the fullness of His Kingdom.

Your Shepherd in Christ,

Geevarghese Mar Coorilos

Metropolitan, Diocese of Bombay

Editorial

The Light Within — Reflections on St. Gregorios and the Joy of Christmas.

Every year, as the cool air of December settles in, the Church invites us into a deeply moving season — a time to remember, to rejoice, and to renew our faith. We honour the life of our beloved St. Gregorios of Parumala, and soon after, we gather around the mystery and wonder of Christmas, the birth of our Lord and Saviour Jesus Christ. These two feasts, though different in their moments, speak the same language — the language of divine love, humility, and transformation.

THE SAINT WHO SHOWED US CHRIST

St. Gregorios's life continues to touch hearts across generations. He wasn't born into privilege or power, yet he lived as one rich in grace. Those who knew him spoke of his quiet strength — a man who carried love for God in every breath and compassion for others in every deed. In a noisy world, his prayers were like whispers that reached the very heart of heaven.

Thirumeni reminds us that holiness is not something distant or impossible. It is found in daily faithfulness — in small acts of kindness, sincere prayer, and the courage to forgive. He showed us that to follow Christ is not just to believe in Him, but to live Him. As Scripture says, "Let the same mind be in you that was in Christ Jesus" (Philippians 2:5). St. Gregorios lived this truth completely, reflecting Christ to everyone he met.

THE WONDER OF GOD BECOMING MAN

And then, the season of Christmas arrives like a soft sunrise — tender and full of hope. It reminds us that God entered our world, not with might or splendour, but as a vulnerable Child lying in a manger. St. Athanasius once said, "God became man so that man might become divine." This is the heartbeat of our faith — that God's love is not far away or abstract, but close, warm, and personal.

When we look at the manger, we see the humility of our Creator. We see a silent miracle — heaven and earth meeting in the cry of a child. And in that moment, everything changes. The world is no longer dark, because "The true light, which gives light to everyone, was coming into the world" (John 1:9).In our Orthodox tradition, Christmas is not only history remembered but a living mystery renewed. We are not mere spectators of Bethlehem — we are invited to become Bethlehem ourselves. The heart that forgives, the soul that prays, the home that welcomes — these are the modern cradles of Christ.

LEARNING TO SEE WITH THE HEART

If St. Gregorios were among us today, perhaps he would remind us to slow down and look for Christ in the ordinary — in a neighbour's need, a child's smile, or a moment of quiet prayer. He would tell us that the greatest miracle is when Christ is born within us again.

St. Isaac the Syrian once wrote, "Make peace with yourself, and heaven and earth will make peace with you." This season invites us into that peace — the deep, inner stillness where God speaks gently to our hearts. The joy of Christmas is not in celebration alone, but in transformation — when our lives begin to shine with the light of the One who was born in Bethlehem.

The story of Parumala Thirumeni and the story of Christmas lead us to the same truth: love is stronger than suffering, humility is holier than pride, and prayer opens the door to heaven. As we honour the saint and celebrate the Nativity, may we rediscover that light within ourselves and share it with our families, our Church, and our world.

May the new-born Christ bless us with peace, and may the prayers of St. Gregorios guide us to live more gently, love more deeply, and believe more purely.

Fr. Rony John

Chief Editor

ബോംബെ സന്ദർശനം

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ

22-11-1951. പരുമല. രാവിലെ പുത്തൻകാവുകാരൻ കൊച്ചച്ചൻ വി. കുർബ്ബാന ആദ്യമായി ചൊല്ലി. പലരും വന്ന് നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു.

23-11-1951. പരുമല. രാവിലെ നാം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. മാവേലിക്കര നിന്നും റ്റി. എസ്. ഏബ്രഹാം കത്തനാർ വന്നിരുന്നു. പന്നായിക്കടവിലെ കത്തനാർ വന്ന് നാളെ അയാൾ പുതുതായി പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കെട്ടിടം കൂദാശ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു.

24-11-1951. പരുമല, കോട്ടയം. രാവിലെ കാപ്പി കഴിഞ്ഞ് കോട്ടയത്തിനു തിരിച്ചു. പന്നായിക്കടവിൽ കത്തനാരുടെ പുരകൂദാശ നടത്തി. അതു കഴിഞ്ഞ് പാത്താമുട്ടത്തിനു തിരിച്ചു. ഉച്ചയോടുകൂടി അവിടെ എത്തി റമ്പാച്ചന്റെ സുഖക്കേടു വിവരം അറിഞ്ഞു. റമ്പാച്ചന് ഇപ്പോൾ വളരെ സുഖമുണ്ട്. ഉച്ചമേശ കഴിഞ്ഞ് മൂന്നു മണിക്ക് ഇവിടെയെത്തി.

സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ തിരുമനസ്സിലെ ഓർമ്മദിവസം നാളെയാകയാൽ ഇന്ന് പെരുന്നാൾ ചടങ്ങുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും എല്ലാവരും വന്നിരുന്നു.

25-11-1951. കോട്ടയം. രാവിലെ നാമും കെ. പി. പൗലോസ് കത്തനാരും, കെ. ഫീലിപ്പോസ് കത്തനാരും കൂടി മൂന്നുമ്മേൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ നാം പ്രസംഗിച്ചു. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് റാസയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിനിറയെ ആളുകൾ ഇന്ന് വന്നിരുന്നു. പലരും നമ്മെ വന്നു കണ്ടു.

26-11-1951. കോട്ടയം. കെ. ഫിലിപ്പോസ് അച്ചൻ വന്നിരുന്നു. പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞു.

27-11-1951. കോട്ടയം. രാവിലെ ശെമ്മാശൻ മദ്രാസിനു പോകുവാൻ ട്രെയിനിൽ സീറ്റ് ബുക്കു ചെയ്യുന്നതിന് പോയി. പാറേട്ടച്ചനും, കൊച്ചുകൊച്ചും മറ്റും വന്നിരുന്നു. ശെമ്മാശൻ സന്ധ്യയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നു.

28-11-1951. കോട്ടയം. രാവിലെ നാം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ഇന്ന് ചാക്കോച്ചനും മാത്തുക്കുട്ടിയും മറ്റു പലരും വന്നിരുന്നു. നാളെ നാം മദ്രാസിനു പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനും മറ്റുമാണ് വന്നത്. പരുമല അച്ചൻ നമ്മോടുകൂടി മദ്രാസിനും ബോംബെയ്ക്കും മറ്റും പോകുന്നതിനായി വന്നു.

29-11-1951. കോട്ടയം, എറണാകുളം. രാവിലെ എട്ടരമണിക്ക് എറണാകുളത്തിന് തിരിച്ചു. ഉപ്പൂട്ടിൽ കുഞ്ഞച്ചൻ, അവറാൻകുട്ടി, ജോർജ്ജുകുട്ടി, ചാക്കോച്ചൻ, ബേബി മുതലായ പല ആളുകളും നമ്മെ യാത്രയയപ്പാൻ വന്നിരുന്നു. നമ്മോടുകൂടി മാനേജരു കത്തനാരും വന്നിരുന്നു. പതിനൊന്നരയ്ക്ക് എറണാകുളം പള്ളിയിലെത്തി. ഉച്ചനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് അനിയന്റെ (... ന്റെ മകൻ) വീട്ടിൽ പോയി ഊണു കഴിച്ചു. മണലിൽ കത്തനാരും മട്ടയ്ക്കലെ കൊച്ചച്ചനും മറ്റും പള്ളിയിലും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലും മറ്റും വന്നിരുന്നു. ഊണുകഴിഞ്ഞ് 5.15-നുള്ള ട്രെയിനിൽ മദ്രാസിനു തിരിച്ചു. ആലുവായിൽ ട്രെയിൻ എത്തിയപ്പോൾ ഈപ്പൻ അച്ചനും ... വന്നു നമ്മെ കണ്ടു. തൃശ്ശൂരിൽ എത്തിയപ്പോൾ വികാരി മർക്കോസ് കത്തനാരും ഡോ. ചീരൻ വർഗീസ് ആദിയായ പലരും നമ്മെ വന്നു കണ്ടു. വീണ്ടും പോത്തന്നൂർ എത്തിയപ്പോൾ കോയമ്പത്തൂർ പള്ളി വികാരി ജോസഫ് കത്തനാരും ആ ഇടവകയിൽപെട്ട അനവധി ആളുകളും വന്നു നമ്മെ കണ്ടു. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ഭാര്യയും ഈ ട്രെയിനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

30-11-1951. മദ്രാസ്. രാവിലെ 8.30-ന് ട്രെയിൻ ഇവിടെ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനും വികാരിയും ഇടവകക്കാരിൽ പലരും നമ്മെ കാത്ത് സ്റ്റേഷനിൽ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വികാരി മാത്യൂസ് കത്തനാർ നമ്മെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം പ്രത്യേക കാറിൽ പള്ളിയിലേക്കു പോന്നു. പള്ളിയിലും വളരെ ആളുകൾ വന്നിരുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കബറിടത്തിൽ

നാലു മണിയോടു കൂടി നാമും മെത്രാച്ചനും കൂടി മൈലാപ്പൂരിലുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കബറിടം കാണ്മാൻ പോയി. കെ. സി. കുരുവിളയാണ് ടിയാന്റെ കാറിൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയത്. കബറുങ്കൽ പോയി പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞശേഷം കുരുവിളയുടെ വീട്ടിൽ പോയി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. അനന്തരം പല സ്ഥലങ്ങളും ടിയാൻ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചു. അഞ്ചര മണിക്ക് തിരിച്ച് പള്ളിയിലെത്തി. സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനും കുറെ ആളുകൾ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു.

1-12-1951. മദ്രാസ്. രാവിലെ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ വി. കുർബ്ബാന

അർപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് പല ആളുകളും നമ്മെ വന്നു കണ്ടു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അഞ്ചു മണിക്ക് മെമ്മോറിയൽ ഹാളിൽ വച്ച് നമ്മുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം കൂടിയ മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി നാമും മെത്രാച്ചനും കൂടി പോയി. ഹാൾ നിറയെ ആളുകൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. റവ. ചെല്ലപ്പാ നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റിയും മറ്റും വളരെ കാര്യമായി പ്രസംഗിച്ചു. അനന്തരം നാമും മെത്രാച്ചനും പ്രസംഗിച്ചു. വിഭവസമൃദ്ധമായ കാപ്പിസൽക്കാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആറു മണിക്ക് തിരിച്ചെത്തി.

2-12-51. മദ്രാസ്. രാവിലെ നാമും മെത്രാച്ചനും കാരിക്കോട്ടച്ചനും കൂടി മൂന്നുമ്മേൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ആയിരത്തിൽപരം ആളുകൾ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. പല സായിപ്പന്മാരും കുർബ്ബാന കാണ്മാൻ വന്നിരുന്നു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ നാം പ്രസംഗിച്ചു. പതിനൊന്നരയ്ക്ക് കുർബ്ബാന അവസാനിച്ചു. മൂന്നു മണിക്ക് കെ.എം. ഉമ്മൻ കാറുമായി വന്നു. നാമും മെത്രാച്ചനും മറ്റും കൂടി ടിയാന്റെ അനുജന്റെ കബറിടം സന്ദർശിച്ചുപ്രാർത്ഥന നടത്തി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ഭാര്യയും ഉമ്മച്ചനും കെ. എം. ചെറിയാനും പീലിക്കുട്ടിയും അവരുടെ ഭാര്യമാരും മക്കളും മറ്റും ശവക്കോട്ടയിൽ വന്നിരുന്നു.

അതിനുശേഷം മി. മാണിയുടെ കാറിൽ ടിയാന്റെ ഓഫീസിൽ പോയി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. ജോലിക്കാരും മറ്റു പലരും അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അഞ്ചരയ്ക്ക് ഇവിടെ എത്തി. സണ്ടേസ്കൂൾ മീറ്റിംഗിൽ മെത്രാച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു.

3-12-1951. മദ്രാസ്. രാവിലെ നാം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാനയ്ക്കുശേഷം കുരുവിളയുടെയും, മാണിയുടെയും കുട്ടികളെ മാമോദീസാ മുക്കി. മൂന്നു മണിക്ക് മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ കൊച്ചുമകന്റെ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുത്തു. തുമ്പമൺ എം. ജി. ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സ്കറിയായുടെ മകളാണ് പെണ്ണ്. തുമ്പമൺ നിന്നും പലരും വന്നിരുന്നു. പള്ളി നിറയെ പല മാന്യന്മാരും പല സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നിരുന്നു. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ഭാര്യയും നേരത്തെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

4-12-1951. മദ്രാസ്. രാവിലെ 7.30-നുള്ള ബോംബെ എക്സ്പ്രസിൽ ബോംബെയ്ക്ക് തിരിച്ചു. സ്റ്റേഷനിൽ വികാരിയും സെക്രട്ടറിയും പള്ളിക്കാരിൽ പലരും മാമ്മൻ മാപ്പിളയും മറ്റും വന്നിരുന്നു. മെത്രാച്ചനും നമ്മോടുകൂടി

ട്രെയിനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയിലും ട്രെയിനിലായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് പല സ്റ്റേഷനിലും നമ്മുടെ ആളുകൾ വന്നു നമ്മെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

5-12-1951. ബോംബെ. രാവിലെ പൂനായിൽ ട്രെയിൻ എത്തിയപ്പോൾ നമ്മുടെ ആളുകളിൽ പലരും വന്നു നമ്മെ കണ്ട് പതിനാറിന് ഞായറാഴ്ച പൂനയിൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം നാം നേരത്തെ അവിടെ എത്തണമെന്ന് അറിയിച്ചു. ബോംബെയിൽ എത്തിയശേഷം വിവരം അറിയിക്കാമെന്ന് നാം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു മണിക്ക് ബോംബെ വി. ടി. സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. വലിയ ജനക്കൂട്ടം നമ്മെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. വികാരി കോശി കത്തനാർ നമ്മെയും മെത്രാച്ചനെയും ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. അവിടെനിന്നും പാപ്പച്ചന്റെ കാറിൽ ബിഷപ്പ് ലാഷിന്റെ അരമനയിൽ എത്തി. ബിഷപ്പ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നമ്മെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച് നമുക്ക് താമസിക്കുന്നതിനുള്ള മുറികളും മറ്റും കാണിച്ചുതന്നു. വളരെ സൗകര്യത്തിന് മുറികളും കക്കൂസും കുളിമുറിയും മറ്റും ഉണ്ട്. വിശ്രമിച്ചശേഷം അഞ്ചര മണിക്ക് പുതുതായി പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പള്ളിയിലേക്ക് പോയി. മെത്രാച്ചനും വന്നിരുന്നു. നമസ്കാരം നടത്തി. പത്തുനൂറു പേർ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് പതിനഞ്ച് മിനിറ്റ് നേരം പ്രസംഗിച്ചു. എട്ടര മണിക്ക് തിരിച്ച് ഇവിടെ ബിഷ്പ്സ് ഹൗസിൽ എത്തി. രാത്രി താമസിച്ചു. ബിഷപ്പ് വന്ന് വളരെ സമയം പല സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. മെത്രാച്ചൻ അവ പൊരുളു തിരിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

6-12-1951. ബോംബെ. രാവിലെ പല ആളുകളും നമ്മെ വന്നു സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നാട്ടുകാരായ നമ്മുടെ ആളുകൾക്ക് വലിയ സന്തോഷവും താല്പര്യവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആറു മണിക്ക് ബിഷപ്പിന്റെ വകയായി ഇവിടെവച്ച് നമ്മുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒരു ടീപാർട്ടി നടത്തി. നാമും മെത്രാച്ചനും പോയിരുന്നു. പല മഹാന്മാരായ ആളുകളും ബിഷപ്പിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം വന്നിരുന്നു. അവരെയെല്ലാം ബിഷപ്പ് നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും നമ്മെ അവർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്ത് പാർട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു.

7-12-1951. രാവിലെ പള്ളിയിൽ പോയി. വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ മദ്ബഹായുടെ കല്ലിടീൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. 75 പേരോളം ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചു. തോട്ടയ്ക്കാട്ടുകാരൻ ഫീലിപ്പോസ് അച്ചനും ഈ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ നേരത്തെ വന്നിരുന്നു. നമ്മുടെ പള്ളി 75000-ത്തിൽപരം രൂപാ ചിലവാക്കി പണിതതാണ്. ചെറുതെങ്കിലും വളരെ മനോഹരമായും പ്ലെയിനായും പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പള്ളിയുടെ സമീപം ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം ഉണ്ട്. രണ്ടു മുറിയും ഒരു കുളിമുറിയും കക്കൂസും ഉണ്ട്. അവിടെ വികാരി ടി. ജി. കോശി കത്തനാർ താമസിക്കുന്നു.

അഞ്ചര മണിക്ക് നമസ്കാരത്തിനു പള്ളിയിൽ പോയി. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഇന്നും നാം പ്രസംഗിക്കണമെന്ന് ആളുകൾക്ക് അത്യധികം ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് അച്ചൻ അറിയിച്ചതിനാൽ ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഇന്ന് നമ്മെ ഇൻസുലിൻ കുത്തിവച്ചു. എട്ടരയ്ക്ക് തിരിച്ച് ഇവിടെ എത്തി.

8-12-1951. ബോംബെ. ഇന്നും പല ആളുകളും നമ്മെ വന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ജോൺ ക്ലേറിയും അവന്റെ സഹോദരിയും അളിയനും വന്നിരുന്നു. ജോണിനെ നാം പ്രത്യേകം ഗുണദോഷിക്കയും ശാസിക്കയും ചെയ്തു.

പൂനയിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും പാർക്കുന്ന നമ്മുടെ ആളുകളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി സി.എം.എസ്. പള്ളി അനുവദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ബിഷപ്പും നാമും മെത്രാച്ചനും കോശി കത്തനാരും കൂടി ചിലതെല്ലാം ആലോചിച്ചു.

മൂന്നര മണിക്ക് റിസപ്ഷൻ മീറ്റിംഗിലും സെയിലിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി റോബർട്ട്മണി സ്കൂളിലേക്കു പോയി. മെത്രാച്ചനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫോർഡ് കമ്പനിക്കാർ നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായി നാം ഇവിടെ നിന്നും പോകുന്ന വരത്തേക്കും ഒരു പുതിയ വലിയ വണ്ടി ഇങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്. മീറ്റിംഗ് സ്ഥലത്തേക്ക് നാം എത്തിയപ്പോഴേക്കും മൂന്നു മിനിറ്റ് മുമ്പ് ബോംബെ ഗവർണർ ശ്രീ. മഹാരാജ് സിംഗും അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. 4.15-നു മീറ്റിംഗ് ആരംഭിച്ചു. വലിയ ആൾക്കൂട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കരൊഴിച്ച് ബോംബെയിലുള്ള മറ്റെല്ലാ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളും ഈ സ്വീകരണ മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അച്ചാമ്മ (ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീലിന്റെ മകൾ അച്ചാമ്മ ജോൺ മത്തായി. ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യ ധനകാര്യ മന്ത്രിയും മലങ്കര സഭാംഗവുമായ ജോൺ മത്തായിയുടെ ഭാര്യ. രണ്ടു പേരെയും ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ സെമിത്തേരിയിലാണ് കബറടക്കിയിരിക്കുന്നത് - എഡിറ്റർ) സ്വാഗതപ്രസംഗം നടത്തി. അനന്തരം ഗവർണർ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നും സ്വല്പസമയം പറഞ്ഞു. കൂടുതൽ സംഗതികൾ അവസാനം പറയാമെന്നു പറഞ്ഞ് പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം Mr. J. S. S. Malelu (പ്രമുഖ ബാങ്കറും ബോബെ വൈ.എം.സി.എ. പ്രസിഡണ്ടുമായിരുന്നു ആ സമയത്ത്. പിന്നീട് ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഓണററി പ്രസിഡണ്ടും കാസായുടെ ഡയറക്ടറുമായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. - എഡിറ്റർ), Rt. Rev. Dr. James Kellock (Principal of Wilson College, Bombay - Editor), Bombay Bishop Lash (William Quinlan Lash: Anglican Bishop of Bombay - Editor) എന്നിവർ ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ ചർച്ചിനെക്കുറിച്ചും സഭകളുടെ ഒന്നിപ്പിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചു. പിന്നീട് നമ്മുടെ മറുപടി പ്രസംഗമായിരുന്നു. ആദ്യമായി ഗവർണറും ഭാര്യയും നമ്മെ സ്വീകരിക്കുന്നതായ ഈ മീറ്റിംഗിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നതിൽ അവരോടുള്ള നമ്മുടെ സന്തോഷത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റി ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം പറയുകയും, എല്ലാ സഭകളും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പ് അത്യാവശ്യമാണെന്നും, എന്നാൽ കാനോനാകൾക്കും ചട്ടംകെട്ടുകൾക്കും വിശ്വാസത്തിനും യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്താതെ പൂർവ്വിക പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം അതേപടി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന സഭ "ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സഭ" ആണെന്നും, കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിയാണെന്നും, നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ സിംഹാസനം ഉണ്ടായി എന്നും, നിഖ്യായിൽ, റോമ്മാ, അലക്സന്ത്രിയ, അന്ത്യോഖ്യാ, കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസ് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് നാലു പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ നിയമിക്കയും കിഴക്കുള്ള മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മുൻ കാതോലിക്കായെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു എന്നും, പല സഭകൾ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞുപോയത് വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിലല്ല, പിന്നെയോ അധികാരമോഹം കൊണ്ടാണെന്നും, അവയെല്ലാം കളഞ്ഞ് പഴയ സത്യത്തെ നാം മുറുകെപിടിച്ച് പഴയ സഭയുമായി ചേർന്ന് കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിൻകീഴിൽ വരേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും ഒന്നുകൂടി നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും അവസാനിപ്പിച്ചു. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ പ്രസംഗം ഇംഗ്ലീഷിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തു പറഞ്ഞു.

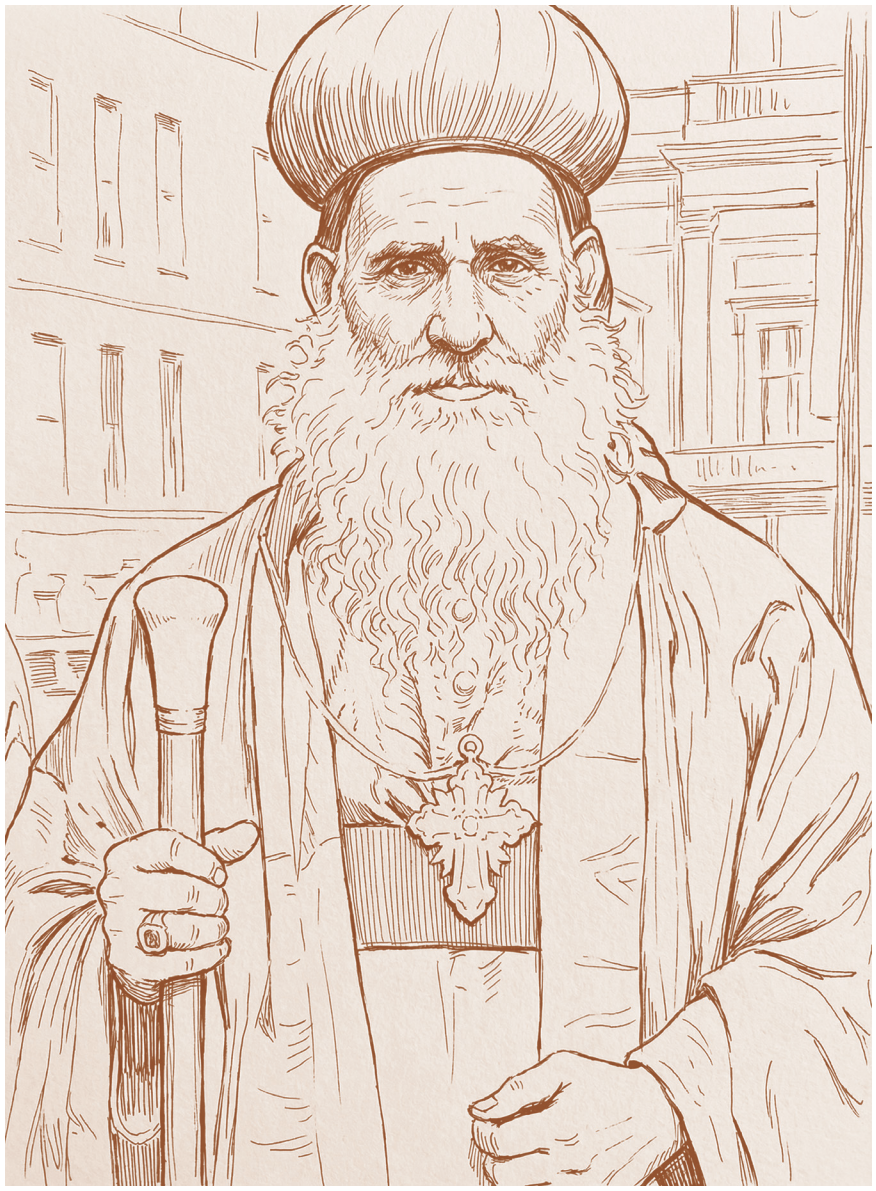

പിന്നീട് നടന്നത് ഗവർണറുടെ പ്രസംഗമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ എല്ലാ സഭകളും His Holiness നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ താൻ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർ ഞാൻ പേരു പറയുന്നില്ല (റോമൻ കത്തോലിക്കർ) ഇതിൽ സഹകരിക്കുന്നില്ലെന്നറിയുന്നതിൽ തനിക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ടെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി അധികമായി ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്നും മറ്റും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സഭകളും തമ്മിൽ യോജിച്ചു കാണ്മാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നെന്നും വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞാൽ ഏതു പള്ളിയിലും പോയി ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന് തനിക്ക് ഇഷ്ടമാണെന്നും ഒന്നിനെയും ദ്വേഷിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ബോംബെയിലെ നമ്മുടെ പള്ളിയെപ്പറ്റിയും, നമ്മുടെ ആളുകളെപ്പറ്റിയും മറ്റും കുറച്ചുസമയം ശ്ലാഘ്യമായി പറഞ്ഞശേഷം പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു.

കൃതജ്ഞതാ പ്രകാശനത്തിനു ശേഷം മീറ്റിംഗ് അവസാനിച്ചു. പിന്നീട് ഗവർണറും ഭാര്യയും നാമും മെത്രാച്ചനും കൂടി കൗതുകവില്പനയ്ക്കു വന്നിട്ടുള്ള സാധനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. അഞ്ചര മണിക്കു പള്ളിയിൽ പോയി നമസ്കാരശേഷം പള്ളികൂദാശയുടെ ആദ്യഭാഗം നിർവ്വഹിച്ച ശേഷം തിരിച്ച് ഒമ്പതു മണിക്കു ഇവിടെ എത്തി.

9-12-1951. ബോംബെ. രാവിലെ പള്ളിയിൽ പോയി. ഏഴേകാലിനു നമസ്കാരം ആരംഭിച്ചു. ഏഴരയ്ക്കു പള്ളികൂദാശ ആരംഭിച്ചു (ബിഷപ്പ് ലാഷും ഗവർണരും ഭാര്യയും വിൽസൺ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ റവ. കെല്ലറും ഭാര്യയും കൂദാശ കാണുന്നതിന് പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു. ബിഷപ്പ് വി. കുർബ്ബാനയും കഴിഞ്ഞാണ് പോയത്.). പത്തര മണിക്ക് കൂദാശ അവസാനിച്ചു. അനന്തരം കുർബ്ബാനയ്ക്കു ആരംഭിച്ചു. 12 മണിക്കു കുർബ്ബാന അവസാനിച്ചു. കാപ്പി കഴിഞ്ഞ് ഇവിടേക്കു പോന്നു. ഇന്നത്തെ കാണിക്ക 500-ൽപരം രൂപായും ഇന്നലത്തെ വില്പനയുടെ പണം അയ്യായിരം രൂപായും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് പല സഭകളിൽ നിന്നുമായി ആയിരത്തിൽപരം ആളുകൾ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് നാലരയ്ക്കു പള്ളിയിൽ പോയി. നമ്മുടെ ആളുകൾ മിക്കവാറും അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അഞ്ചര മണിക്കു പള്ളിയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. സ്വാഗതപ്രസംഗ ശേഷം വികാരിയച്ചനും നാമും മെത്രാച്ചനും ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തു. സെക്രട്ടറി റിപ്പോർട്ടിന്റെ ചുരുക്കം പറഞ്ഞു. എട്ടു മണിക്ക് മീറ്റിംഗ് അവസാനിച്ചു. അനന്തരം സന്ധ്യാനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു. ഒമ്പതര മണിക്ക് തിരിച്ച് ഇവിടെ എത്തി.

10-12-1951. ബോംബെ. ഇന്നു രാവിലെ പല ആളുകളും വന്ന് നമ്മെ കണ്ടു. അർമ്മീനിയൻ പള്ളിയിലെ മാനേജർ സായിപ്പ് വന്ന് നമ്മെ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചു. നാളെ ചെല്ലാമെന്ന് നാം സമ്മതിച്ചു. നാലരയ്ക്കു നമ്മുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഗവർണർ ഗവണ്മെന്റ് ഹൗസിൽ വച്ചു നടത്തുന്ന മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി നാമും മെത്രാച്ചനും ബിഷപ്പ് ലാഷും കൂടി പോയി. അഞ്ചു മണിക്ക് അവിടെ എത്തി. ഗവർണ്ണറും ഭാര്യയും വന്ന് നമ്മെ വളരെ സന്തോഷത്തോടു കൂടി സ്വീകരിച്ചു. ഇതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി ഗവർണ്ണരുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് ബോംബെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഗ്രേഷ്യസ്, ബിഷപ്പ് ലാഷ്, ഫാ. ടി. ജി. കോശി, ഫാ. ഫീലിപ്പോസ്, ഫാ. അലക്സാണ്ടർ (മാർത്തോമ്മാ), റവ. ഡോ. കെല്ലർ, മിസ്റ്റർ & മിസ്സിസ് മലേലു, മിസ്സിസ് ജോൺ മത്തായി, മിസ്റ്റർ & മിസ്സിസ് കെ. എം. ഫിലിപ്പ്, മിസ്റ്റർ & മിസ്സിസ് ടി മത്തായി ആദിയായി അമ്പതിൽപരം ആളുകൾ സംബന്ധിച്ചു. ഗവർണ്ണരും ഭാര്യയും നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇന്നലത്തെ പള്ളി കൂദാശയുടെ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റിയും, വയസ്സനായ നാം ഇതു മുഴുവൻ വിശ്രമം കൂടാതെ നിർവ്വഹിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും വളരെ ശ്ലാഘനീയമായി പറഞ്ഞു. റാണി അത്യധികം സന്തോഷവതിയായി കാണപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കുർബ്ബാന കാണുന്നതിനും അത് അനുഭവിക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ സഭയുമായി യോജിച്ചു നടക്കുന്നതിനും അവർക്ക് വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ എടുത്തു. അതു കഴിഞ്ഞ് നമ്മെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ച് കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തിയത് അവർ തന്നെയായിരുന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരെയും നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും നമ്മെ അവർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വളരെ സന്തോഷകരമായ ഒരു പാർട്ടിയായിരുന്നു ഇന്നത്തേത്. ആറരയ്ക്കു എല്ലാം അവസാനിച്ച് തിരിച്ചുപോന്നു. വൈകിട്ടും പലരും ഇവിടെ വന്നിരുന്നു.

11-12-1951. ബോംബെ. രാവിലെ ബിഷപ്പിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം ആശ്രമം ചാപ്പലും സെന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രലും സന്ദർശിച്ചു. അതിനുശേഷം അർമ്മീനിയൻ പള്ളിക്കാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം ടി പള്ളിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ കഹനാ (പട്ടക്കാരൻ) കാപ്പാ ആദിയായ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് നമ്മെ സ്വീകരിച്ച് പ്രത്യേക ഗാനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ട് മദ്ബഹായിലേക്കു ആനയിച്ചു. ലുത്തിനിയാ കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും വന്ന് കൈ മുത്തുകയും മുട്ടുകുത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം എല്ലാവരും കൂടി കാപ്പി കുടിച്ചു. എല്ലാവർക്കും വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. അവിടെയും ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ എടുത്തു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് കൗളി ഫാദേഴ്സിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് അവരുടെ ആശ്രമത്തിൽ പോയി. നാലു മണിക്ക് ഒന്നിച്ച് ചായ കഴിച്ചു. അവരു വളരെ സന്തോഷമായി പെരുമാറുകയും എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും അവരുടെ കന്യാസ്ത്രീ മഠവും സന്ദർശിച്ചു. അവിടുത്തെ മദർ സുപ്പീരിയറിന് നടക്കാൻ പാടില്ലാഴികയാൽ കസേരയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു. അര മണിക്കൂർ നേരം സംഭാഷണം നടത്തി. ലഘുഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുപോന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കു പള്ളിയിൽ എത്തി നമസ്കാരം നടത്തി. നൂറുപേരോളം വന്നിരുന്നു. നമസ്കാരശേഷം മെത്രാച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു.

12-12-1951. ബോംബെ. രാവിലെ പള്ളിയിൽ പോയി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ, തോനയ്ക്കാട്ടുകാരൻ ഇവിടെ എം.എ. യ്ക്കു പഠിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചനും, ഉള്ളന്നൂർക്കാരൻ ഇന്ററിനു പഠിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചനും കോറൂയോ പട്ടം കൊടുത്തു. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് ഈ ഇടവകയിലുള്ള പത്തു കുട്ടികളെ മാമോദീസാ മുക്കി. കുർബ്ബാനയും പട്ടംകൊടയും മാമോദീസായും കാണുന്നതിന് അർമ്മീനിയൻ പള്ളിയിലെ അച്ചനും പള്ളിക്കാരും കൂടി വന്നിരുന്നു. 12 മണിക്ക് എല്ലാം അവസാനിച്ചു. കാപ്പി കഴിഞ്ഞ് അവർ തിരിച്ചു പോയി.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ബിഷപ്പിന്റെ അരമനയിൽ ചില അതിഥികൾ വരുന്നതുകൊണ്ട് പീലിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് തമസം മാറ്റി. പീലിക്കുട്ടി മാത്രമേ ഇവിടെ താമസമുള്ളു. ഭാര്യയും മറ്റും നാട്ടിലേക്കു പോയിരിക്കയാണ്. താമസം വളരെ സൗകര്യമായിരിക്കുന്നു.

നാലു മണിക്ക് പള്ളിയിൽ പോയി. കമ്മിറ്റിക്കാരും ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂടിയുള്ള ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ എടുത്തു. അതു കഴിഞ്ഞ് കൽസാ കോളജിൽ ഇവിടുത്തെ മലയാളി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പത്തു സമുദായക്കാർ കൂടി നമ്മുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം നടത്തുന്ന മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു പോയി. മിസിസ്സ് ജോൺ മത്തായി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. ഇവിടുത്തെ ആംഗ്ലിക്കൻ പള്ളിയിലെ അച്ചനും, മാർത്തോമ്മാ അച്ചനും, നമ്മുടെ ടി. ജി. കോശി കത്തനാരും പൂനായിൽ നിന്നും ചെറിയാനും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചു. അനന്തരം ഒരു മംഗളപത്രം മി. വർഗീസ് വായിച്ച് ഒരു വെള്ളി കാസ്ക്കറ്റിൽ ആക്കി നമുക്ക് സമർപ്പിച്ചു. അതിനു സമുചിതമായ മറുപടി നാം പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും പറഞ്ഞത് സഭകളുടെ യോജിപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ്. വിശ്വാസത്തിൽ യോജിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം, വിശ്വാസ സംബന്ധമായും, കൂദാശാപരമായും, മറ്റും യോജിക്കയോ പൊതുപ്രാർത്ഥനാക്രമം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് നാം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കയില്ലെന്നു നാം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു. ഏഴരയ്ക്കു മീറ്റിംഗ് അവസാനിച്ചു. പള്ളിയിൽ എത്തി സന്ധ്യാനമസ്കാരം നടത്തി.

13-12-1951. ബോംബെ, പൂന. രാവിലെ പാപ്പച്ചനും മത്തുക്കുട്ടിയും കുരുവിള മാത്യുവും മറ്റു പലരും വന്നിരുന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് നാലേകാൽ മണിക്ക് പൂനായിക്കു പോകുന്നതിനു തിരിച്ചു. റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വികാരിയച്ചനും, പീലിക്കുട്ടിയും മറ്റു പലരും വന്നിരുന്നു. അഞ്ചു മണിക്ക് വണ്ടി പുറപ്പെട്ടു. എട്ടേകാലിന് ഇവിടെ എത്തി. പൂനാ സ്റ്റേഷനിൽ വളരെയധികം ആളുകൾ നമ്മെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. ട്രെയിനിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയപ്പോൾ സി.പി.എസ്. ആശ്രമത്തിലെ ഫാ. സച്ചാൽ നമ്മെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. കൂടാതെ ഇവിടെയുള്ള മാർത്തോമ്മാക്കാരുടെ വകയായും ഓരോ മാലകൾ നമുക്കും മെത്രാച്ചനും ഇട്ടു. അതുകഴിഞ്ഞ് ഇവിടെയുള്ള Old ham methodist Church Parish-ൽ എത്തി താമസിച്ചു. വളരെ സൗകര്യമുള്ള മുറികളുള്ള ഒരു നല്ല കെട്ടിടമാണ് ഇത്. നമ്മുടെ ആളുകൾ പലരും രാത്രി 12 മണി വരെയും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ ഉത്സാഹവും, സന്തോഷവും, ഊർജ്ജിതവും നമ്മുടെ പിള്ളേരിൽ കാണുന്നുണ്ട്. രാത്രിയിൽ നല്ലവണ്ണം തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

14-12-1951. പൂനാ. രാവിലെ നമ്മുടെ ആളുകൾ പലരും വന്നിരുന്നു. സി. പി. മാത്തന്റെ സഹോദരിയും, ഐ. ശമുവേലിന്റെ മകളും ഭർത്താവും മറ്റു പലരും വന്നിരുന്നു. ശമുവേലിന്റെ മകൾ ഒരു ഡോക്ടർ ആണ്. അവൾ മൂത്രം പരിശോധിച്ച് കുത്തിവച്ചു. അഞ്ചു മണിക്ക് Sang Sing-ന്റെ വീട്ടിൽ വച്ച് നമ്മുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം അയാൾ നടത്തുന്ന ടീ പാർട്ടിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു പോയി. മെത്രാച്ചനും വന്നിരുന്നു. 25 പേരോളം ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചു. എല്ലാവരുമായി പരിചയപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആറു മണിക്ക് ഇവിടെയുള്ള സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയിൽ എത്തി സന്ധ്യാനമസ്കാരം നടത്തി. കുറെ ആളുകൾ നമസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ വന്നിരുന്നു.

15-12-1951. പൂനാ. ഇന്നും ഡോക്ടർ വന്നു കുത്തിവച്ചു. നമ്മുടെ ആളുകൾ എപ്പോഴും വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉച്ചയ്ക്ക് എസ്.പി.എസ്. ആശ്രമത്തിൽ അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം എത്തി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ടോസ്റ്റ് പറച്ചിൽ കഴിഞ്ഞ് ചാപ്പലും ഹോസ്റ്റലും സന്ദർശിച്ചു. പിന്നീട് ഫാ. വില്യം മരിച്ചു പോയി എന്നറിഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ എത്തി ശവശരീരം കണ്ട് പ്രാർത്ഥന നടത്തി. അവിടെ നിന്നും കാർക്കയിൽ പോയി അവിടെയുള്ള നമ്മുടെ ആളുകൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഗാർഡൻ പാർട്ടിയിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം ഓൾ സെയിന്റ്സ് പള്ളിയിൽ എത്തി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. 250-ൽപരം ആളുകൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഡോക്ടർ ഇന്നും വന്ന് കുത്തിവച്ചു.

16-12-1951. പൂനാ. രാവിലെ ഒമ്പതര മണിക്ക് ഇവിടെയുള്ള സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയിൽ എത്തി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ആയിരത്തിൽപരം ആളുകൾ അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ മെത്രാച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചു കുട്ടികളെ മാമോദീസാ മുക്കി. രണ്ടു മണിയോടു കൂടി എല്ലാം അവസാനിച്ച് ഇവിടെ എത്തി.

18-12-1951. പൂനാ, ബോംബെ. രാവിലെ 7 30-നുള്ള ഡെക്കാൻ ക്വീൻ ട്രെയിനിൽ ബോംബെയ്ക്ക് തിരിച്ചു. പത്തര മണിക്ക് ഇവിടെ എത്തി ഒരു മാമോദീസാ നടത്തിക്കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം പള്ളിയിൽ നിന്നും പീലികുട്ടിയുടെ വീട്ടിലെത്തി താമസിച്ചു. ആറു മണിക്ക് ബിഷപ്പ് ലാഷിന്റെ അരമനയിൽ പോയി ബിഷപ്പിന് ഒരു ചുമന്ന കുപ്പായത്തിനുള്ള തുണിയും നമ്മുടെ ഒരു ഫുൾ സൈസ് ഫോട്ടോയും സമ്മാനിച്ചു. ബിഷപ്പിന് അത് വളരെ സന്തോഷമായി. 15 മിനിറ്റ് നേരം കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഇവിടേക്കു പോന്നു.

(പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നും. സമ്പാദകൻ - ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്) ❑

ബോംബെ ഭദ്രാസനം:
മുമ്പേ നടന്ന അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ്

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി കൊണ്ടാടുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആദ്യം സ്മരിക്കേണ്ട നാമം പുണ്യപുരുഷനായ അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേതാണ്. ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മാത്രമല്ല മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ബാഹ്യകേരള ശുശ്രൂഷയുടെ ചരിത്രത്തിലും അവിസ്മരണീയനാണ് അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ്. മലങ്കരസഭയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വയലുകൾ കേരളത്തിനു പുറത്തേക്ക് ആദ്യമായി വ്യാപിപ്പിച്ചതു അൽവാരീസ് തിരുമേനിയാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ എന്നല്ല ബാഹ്യകേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും രാജശില്പിയെന്ന നിലയിൽ മുമ്പേ നടന്ന മഹാനുഭാവനാണ് അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ്. മലങ്കരസഭയുടെ ഭാരതവൽക്കരണത്തിനു ശക്തി പകർന്നുകൊണ്ട് 1889-ൽ അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ് ഒന്നാമൻ അഭിഷിക്തനായതു ഗോവ, സിലോൺ, മലബാർ ഒഴികെയുള്ള ഇന്ത്യ എന്നീ ബാഹ്യകേരള ഇടവകകളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടായിരുന്നു. അതായത്, അമ്പതു വർഷം മുമ്പ് ബോംബെ ഭദ്രാസനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനു എത്രയോ മുമ്പ് അൽവാരീസ് തിരുമേനി ബാഹ്യകേരളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് തദ്ദേശീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഗോവയിലെ വെർണ എന്ന അരുണാപുരിയിൽ 1836 ഏപ്രിൽ 29-ന് ഒരു കൊങ്കണി ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച അന്റോണിയോ ഫ്രാൻസിസ്കോ സേവ്യർ അൽവാരീസ് എന്ന അൽവാരീസ് തിരുമേനി ഇടവകപ്പള്ളിയായ വെർണ ഹോളിക്രോസ് കത്തോലിക്കാ ദേവാലയത്തിലാണ് മാമ്മോദീസാ ഏറ്റതെങ്കിലും അമ്പതാം വയസ്സിൽ സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷൻ രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ട് 1886-ലാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ബാഹ്യകേരള മിഷൻ എന്ന വിശാല സുവിശേഷ വയലിൽ ദൈവവേലയ്ക്കായി സ്വയം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷനെ മലങ്കരസഭയുടെ ബാഹ്യകേരള മിഷൻ സമൂഹമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് അൽവാരീസിന്റെയും അനുയായികളുടെയും മലങ്കരസഭാ പുനരൈക്യത്തിനു വഴിയൊരുക്കിയത്. മലങ്കരസഭയുടെ ഭാരതവൽക്കരണത്തിനു കരുത്തേകിയ ഒരു ചരിത്രസംഭവമായിരുന്നു അൽവാരീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷൻ നടത്തിയ പുനരൈക്യം.

മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്നത്തെ ബോംബെ ഭദ്രാസനവും ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനവും മാത്രമല്ല ഇതര ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനങ്ങളും രൂപവൽക്കൃതമാകുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അൽവാരീസിന്റെ മലങ്കരസഭാ പുനരൈക്യത്തോടെയായിരുന്നു. സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷൻ 1886 മുതൽ മലങ്കരസഭയുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചതിനെ തുടർന്ന് 1887-ലാണ് ഔദ്യോഗികമായി പുനരൈക്യ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്. ഇതിനുശേഷം 1889-ൽ അൽവാരീസിനെ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ ബാഹ്യകേരള മിഷന്റെ ആദ്യത്തെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയും കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസും പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസും (പിന്നീട് ഒന്നാം കാതോലിക്കാ) ചേർന്നായിരുന്നു. കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി 'മലബാർ' ഒഴികെയുള്ള ഇന്ത്യ, പോർട്ടുഗീസ് അധീനതയിലുള്ള ഗോവ, സിലോൺ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ സുവിശേഷ ഭൂമികയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അൽവാരീസ് തിരുമേനി അങ്ങനെ നിയുക്തനായി.

ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ബോംബെയുടെ മാത്രമല്ല, മലങ്കരസഭയുടെ എല്ലാ ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും പ്രഥമ ഇടയൻ അൽവാരീസ് തിരുമേനിയാണ്. ആ നിലയിൽ ഇന്നത്തെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിൽ അര നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചരിത്രമല്ല, നൂറ്റിമുപ്പത്തിയേഴ് സംവത്സരങ്ങളുടെ ചരിത്രമുണ്ട്. ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഗോവയും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളും ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കീഴിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അൽവാരീസ് തിരുമേനിയുടെ പാദസ്പർശംകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതമായതും വിയർപ്പുതുള്ളികൾ കൊണ്ട് ഫലഭൂയിഷ്ഠമായതുമായ ബോംബെ-ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാവൽമാലാഖയാണ് അൽവാരീസ് തിരുമേനി. ബോംബെ ഭദ്രാസനം ഇന്ന് സഭയുടെ മിഷൻ വേലയുടെ ഭാഗമായി വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും ആതുരസേവന രംഗത്തും

മറ്റും നടത്തിവരുന്ന സേവനങ്ങൾക്കു മാതൃകാപരമായ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുത്തതും അൽവാരീസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു എന്നതും ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യം തന്നെ.

അവിഭക്ത ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചില പ്രദേശങ്ങൾ അൽവാരീസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തന മേഖലയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ശ്രീലങ്കയായ പഴയ സിലോണിൽ സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നതുപോലെ ഇന്നത്തെ കർണാടകയിലുള്ള കാനറ കേന്ദ്രീകരിച്ചും അൽവാരീസ് തിരുമേനി മിഷൻ വേലയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്കു ബോംബെ ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിതമായതു പോലെ പിൽക്കാലത്തു ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിക്കാൻ വഴിയൊരുക്കിയതും അൽവാരീസ് തിരുമേനിയാണ്. ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനത്തിൽ കൊങ്കണി സമൂഹത്തെ മലങ്കര സഭ കരുതുന്നതുപോലെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിലും കൊങ്കണി സമൂഹത്തെ കരുതാൻ സഭ ഇന്ന് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമാണെന്ന് ഇത്തരുണത്തിൽ ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

മലങ്കരസഭയിൽ പുനരൈക്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം വളരെ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് അൽവാരീസ് തിരുമേനി തന്റെ ഇടയശുശ്രൂഷ നടത്തിയത്. പോർട്ടുഗീസ് അധിനിവേശ ഗോവയിൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭരണാധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. പോലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ അൽവാരീസ് തിരുമേനിയുടെ കീഴിലുള്ള പല പള്ളികളും അധികാരികൾ പിടിച്ചെടുത്തു. മലങ്കരസഭയിൽ പുനരൈക്യപ്പെട്ട അൽവാറീസിനെ 1888-ൽ കത്തോലിക്കാ സഭ മുടക്കി. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾക്കിടയിലും മലങ്കരസഭയിൽ മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പ് 1889 മാർച്ചിൽ അൽവാറീസ് ബ്രഹ്മവാറിൽ ഒരു മിഷൻ കേന്ദ്രം തുടങ്ങി. ബ്രഹ്മവാർ മിഷന്റെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹം ഓലഷെഡ്ഡിൽ നിർമിച്ച പ്രസ്തുത ദേവാലയമാണ് ഇന്ന് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയായി വളർന്നു വികസിച്ചത്.

മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ അൽവാറീസ് പരുമലയിൽ എത്തി പരിശുദ്ധ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചിട്ടു

ണ്ട്. 1895-ൽ പരുമല തിരുമേനി വിശുദ്ധ നാട്ടിലേക്ക് യാത്രചെയ്തതു ബോംബെ വഴിയായിരുന്നു. അന്ന് ബോംബെ ഭദ്രാസനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും ബോംബെ ഉൾപ്പെടുന്ന ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാൻ അൽവാറീസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. 1892-ൽ പരുമല തിരുമേനിയുടെ കൂടെയാണ് അൽവാറീസ് തിരുമേനി സിലോണിൽ നൽമരണ മാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിൽ വച്ച് റെനി വിലാത്തിക്കു മെത്രാൻ പട്ടം നൽകിയത്. സിലോണിലെ നൽമരണ മാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളി 1889-ൽ അൽവാറീസ് തിരുമേനിയാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പ് ബ്രഹ്മവാറിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചെങ്കിൽ മെത്രാനായതിനുശേഷം ബാഹ്യകേരളത്തിൽ അൽവാറീസ് തിരുമേനി സ്ഥാപിച്ച ആദ്യ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയം സിലോണിലെ ഈ പള്ളിയാണ്.

സിലോണിലും ഗോവയിലും മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗമായ സാവന്ത്വാഡിയിലും നാലായിരം കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളുടെ മലങ്കരസഭാ പുനരൈക്യത്തിനു 1893-ൽ അൽവാറീസ് തിരുമേനി നേതൃത്വം നൽകി. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ സാവന്ത്വാഡിയിൽ ഇന്ന് ആ സമൂഹത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാർ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരെ നമ്മൾ കണ്ടെത്തേണ്ടതാണ്. മഹാരാഷ്ട്രയിലും ഗോവയിലും പ്രേക്ഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയതിനെ തുടർന്ന് പോർട്ടുഗീസ് ഭരണാധികാരികൾ അൽവാറീസ് തിരുമേനിയെ തടവിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടേറെ കേസുകളും എടുത്തു. മികച്ചൊരു പത്രപ്രവർത്തകൻ കൂടിയായിരുന്ന അൽവാറീസ് തിരുമേനി ഏ ക്രൂസ്, ഏ വെർദാദ്, ഒബ്രാഡോ ഇന്ത്യോനോ എന്നീ പത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപർ കൂടിയായിരുന്നു. അനീതിക്കെതിരേ പത്രങ്ങളിൽ എഴുതിയതു മുൻനിർത്തി അദ്ദേഹത്തെ രാജ്യദ്രോഹക്കുറ്റം ചുമത്തി ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ ദേശീയബോധത്തെ ഉണർത്താൻ അൽവാറീസ് തിരുമേനി പരിശ്രമിച്ചു.

മലങ്കരസഭയുടെ ബാഹ്യകേരളത്തിലെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു അൽവാറീസ് തിരുമേനി ദിശാബോധം പകർന്നിട്ടുണ്ട്. 1912-ൽ ഗോവയിലെ പഞ്ചിമിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ അൽവാറീസ് തിരുമേനി തുടർന്ന് പന്ത്രണ്ട് വർഷം തന്റെ വാസസ്ഥലത്തു ഭിക്ഷക്കാരെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മാതൃക കാട്ടിയത്. ഗോവയിലെ തെരുവിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഭിക്ഷക്കാരെ സംരക്ഷിക്കാൻ അൽവാറീസ് തിരുമേനിയും ഭിക്ഷയാചിച്ചു എന്നതു ഒരു ചരിത്രസത്യം മാത്രമാണ്. അൽവാറീസ് തിരുമേനി അവതരിപ്പിച്ച കാരുണ്യത്തിന്റെയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും ഈ അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ബാഹ്യകേരള മിഷൻ ശക്തി പ്രാപിച്ചതെന്നു പറയാതെ വയ്യ. മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഗോവയിൽ കോളറ വ്യാപിച്ച കാലത്തു അൽവാറീസ് വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങി രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോളറ ബാധിച്ചു മരിച്ചവരുടെ മൃതദേഹം അദ്ദേഹം തോളിലേറ്റി ശവക്കുഴിയിൽ എത്തിച്ച ചരിത്രവും മറക്കാൻ കഴിയില്ല.

ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അൽവാറീസ് തിരുമേനി മാതൃക കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1912-ൽ അദ്ദേഹം പഞ്ചിമിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുകയും തദ്ദേശീയരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ഉന്നമനത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം 1859-ൽ അധ്യാപകനായി ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങിയതു ബോംബെയിലായിരുന്നു. ബോംബെയിലെ സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളിലും കൊളീജിയോ ഡി ജെസ്യൂട്ടിലും അദ്ദേഹം മൂന്നു വർഷം പഠിപ്പിച്ചു. അൽവാറീസ് തിരുമേനി വൈദികവൃത്തി തുടങ്ങിയതും ബോംബെയിലായിരുന്നു. അഞ്ചു വർഷം വിവിധ പള്ളികളിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി ബോംബെ രൂപതയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ഇപ്രകാരം എട്ടു വർഷക്കാലം അൽവാറീസ് തിരുമേനി ബോംബെയിലായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്താണ് ബോംബെയിൽ വച്ച് ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ധീരമായി പ്രവർത്തിച്ചത്.

പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നീ മഹാനുഭവന്മാരുടെ കാലത്തു മലങ്കരസഭയുടെ ബാഹ്യകേരള മിഷന് പുതിയൊരു ചൈതന്യം പകരാൻ അൽവാറീസ് തിരുമേനിക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു എന്നതു എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഇന്നത്തെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെ പടവുകൾക്കു പിന്നിൽ എഴുതപ്പെടാതെ പോയ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ത്യാഗത്തിന്റെയും പ്രതിബദ്ധതയുടെയും ഇതിഹാസം ചമച്ച അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസിനെ പ്രാതഃസ്മരണീയൻ എന്നു തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഒപ്പം നിന്ന അൽവാറീസ് തിരുമേനി 1923-ൽ കാലം ചെല്ലുമ്പോൾ വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളം പരത്തുന്ന പുണ്യപുരുഷനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിനു വിശ്വാസത്തിന്റെയും സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും അസ്തിവാരമിട്ട അൽവാറീസ് തിരുമേനിയെ നമുക്കു സ്മരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ❑

His Holiness Baselios Marthoma Mathews III, Catholicos of the East & Malankara Metropolitan and Supreme Head of the Malankara Orthodox Syrian Church, participating in the 1700th Anniversary of the Nicene Creed in Nicea (Iznik, Türkiye).

His Holiness joins and leads the ecumenical prayer service alongside the Heads of the Oriental Orthodox and Eastern Orthodox Churches, including Ecumenical Patriarch His Holiness Bartholomew I and His Holiness Pope Leo XIV of Roman Catholic Church.

The gathering takes place near the archaeological remains of the ancient Basilica of Saint Neophytos, during a pilgrimage commemorating the First Council of Nicaea (325 AD)—a profound moment of unity and shared Christian heritage.

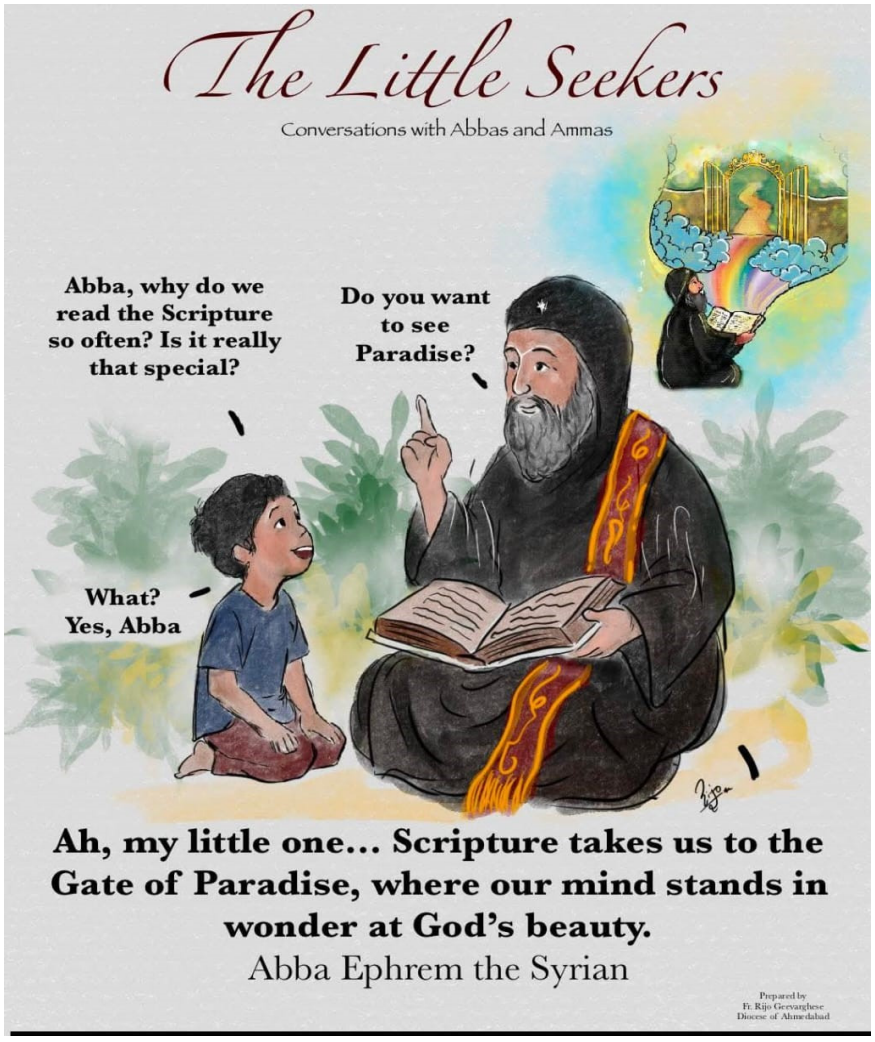

"വി. കുർബ്ബാനവേളയിലുള്ള ആശീർവാദങ്ങളിൽ ആദ്യ മൂന്നു വാഴ്വുകളും കാർമ്മികൻ ഇടതുകൈപ്പത്തി രഹസ്യങ്ങൾക്കുകീഴെ വിരിക്കൂട്ടിൽ തബലൈത്തായുടെ പടിഞ്ഞാറേ വശത്ത് മദ്ധ്യത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിക്കുകയും ഒപ്പം രഹസ്യങ്ങൾ വിശ്വാസികൾക്ക് ഗോചരമാകുന്നവിധത്തിൽ ത്രോണോസ്സിന്റെ വടക്കുവശത്തേക്ക് മാറിനിൽക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്കണം. നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മേനിയോ അംശവസ്ത്രത്തിന്റെയോ ആടയാഭരണങ്ങളുടെയോ ഭംഗി കാണുവാനോ, കാണിക്കുവാനോ അല്ല ശ്രമിക്കേണ്ടത്."

- ഡാറയിലെ യോഹന്നാൻ

Historical-theological Context of Nicaea

Fr. Dr. Jose John

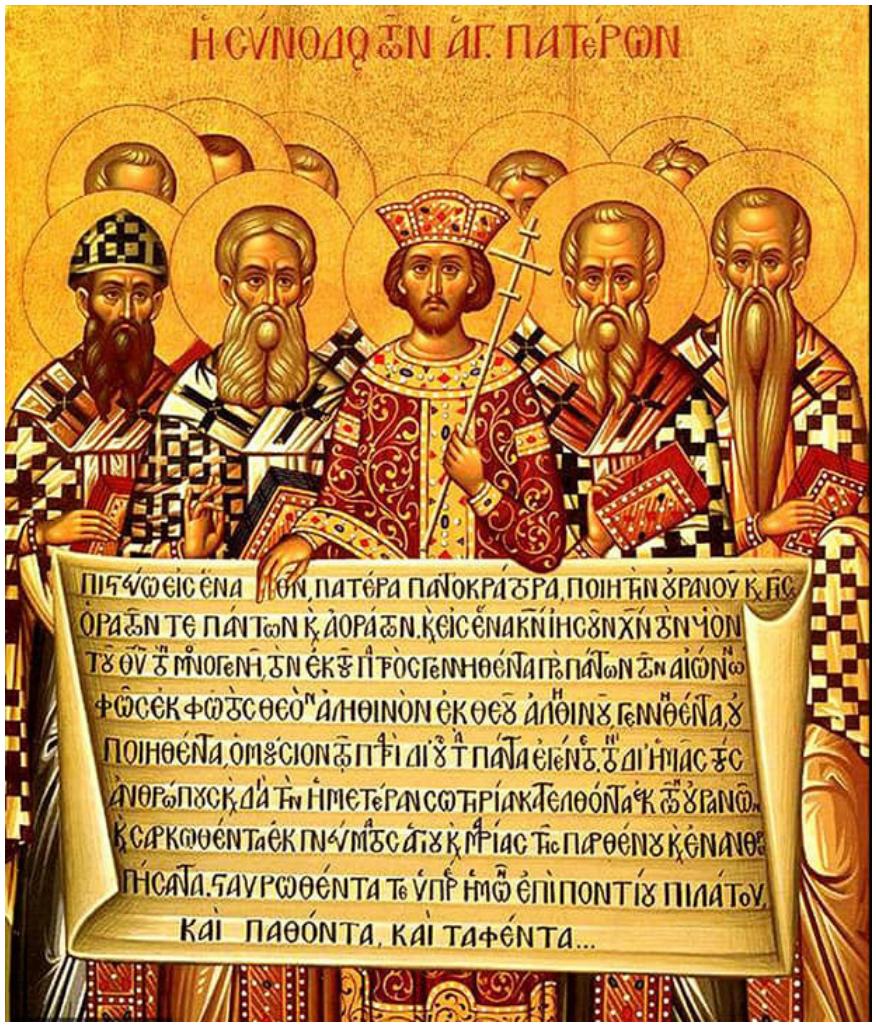

Introduction

When the Church in the Roman empire began to establish itself with its own identity rather than the Jewish, there arose many questions related to Christ and Salvation. The early Church tried to answer those questions in its particular historical-theological and philosophical context. The Council of Nicaea and its Creed is an example of such theological exercise by the early Church. The creeds or doctrines developed by the early Church are neither exhaustive nor final formulations, but they are the contextual responses of the Christian community to the need and culture of the day. Here we delineate the historical-theological context of Nicaea, the first ecumenical council.

Historical Context

The historical context of Nicaea was a time of political and social upheaval. M.E. Gibbs gives the following description regarding the status of the Church at the beginning of the fourth century; "The Edict of Milan, 313, brought to an end the era of persecution and a new age of partnership began between Church and the State. The collaboration of the Church with the State brought both gain and loss to the Church. After the Edict of Milan the Church got religious recognition and thus it was free to develop its own life in peace without any restrictions or limitations. The Church got the privilege and freedom to build churches, to conduct liturgical celebration in public with splendor, and to copy the Scripture without fear or fright. Besides, general councils of bishops had been convened to settle theological disputes, Sunday became a public holiday; Christian ideas began to modify the laws of the empire; marriage became more permanent and concubinage was abolished due to the Christian influence, Infanticide and abortion were made criminal offences, cruel games and entertainments were discouraged and abolished". Released all imprisoned Christians and restituted their properties; the churches were exempted from taxes etc. At the same time the Christian life was lowered and the Church flooded with large number of people rather nominal Christians. The Church became imperial and the standard of Christian life and principles were declining day-by-day. The Church was forced to compromise its principles and Christian values for the sake of empire and imperial favors. Ancient Christian centers became Patriarchates and major centers of Christian learning.

According to Roger, the Church gained substantial identity in terms of social organization, theological self-understanding, hierarchical evolution, liturgical and monastic development, formation of canon of the Scripture. Again, the Church got developed in terms of extension and geographical expansion, cultural identities, membership, self-definition of its faith, sacramental theology, and organization structure. At the dawn of the fourth century, Roger says, Christianity underwent the most violent and protracted persecution and at the end of the century Christianity became the official religion of the empire. Roger comments that 'with Constantine the Church and empire begin to run together and become entwined'.

Political Context

Constantine became the sole political ruler of the Roman Empire after defeating the Eastern emperor, in the second decades of the fourth century. He, together with the Eastern emperor, Licinius, issued the so-called Edict of Milan on 13th June 313 declaring freedom of religious worship. This edict gave unrestricted liberty in all religious matters to all his subjects; freedom of conscience was granted to Christian and pagan alike; all restrictions against the Christians were cancelled and their churches were restored to them. He heaped upon the Church power and responsibility within the civic realm. He gifted the Church with properties, he built churches; he exempted the Church and the clergy from taxes thus giving them civic status. Further he charged the Church with civic responsibilities such as care of the poor and granted jurisdiction to church tribunals for settling certain legal conflicts. The church became an instrument in the running of society. By the time of Constantine the church was a sufficiently robust organization for the emperor to engage it as partner in unifying the empire. Christianity did not become the official religion of the Roman empire under Constantine, but imperial hostility had turned into enthusiastic support, backed with money and patronage. … Constantine's patronage of the church set it on an altogether different path and made it in a real sense a public institution with a legal presence and official recognition." Reiger states that the heritage of the church – in all its orthodox and heterodox forms – has been shaped by the intersections of empire and church since the early days.

In addressing and settling religious and theological issues, Constantine assumed leadership in the Church when those issues affect the unity of the empire. He convened the first ecumenical council at Nicea and tried to settle down the Arian controversy without affecting the stability of the State. Constantine could create a new relationship between the Church and the State. The transition of the Church`s status from 'persecuted Church' to 'imperial Church' is described in the following words; "The Church had passed quickly from a situation in which leading and honored bishops had been martyrs to one in which her leaders were the emperor`s table guests and court advisors". During and after the rule of Constantine the Church`s organizational structure solidified into the mold of the empire. Christianity became the official religion of the Roman Empire due to imperial intervention in the ecclesiastical matters. Thus the Church became imperial and got many advantages from the imperial throne during the 4th and 5th centuries. Radical changes occurred in the life and practice of the Church. It got strengthened numerically, became worldly, and started to interfere in the imperial matters and vice versa.

Social Context

The theological controversies absorbed the intellectual activity of that

time, and shook the foundations of the Church and the empire. Arian controversy became a heated subject and topic among all the members of the Church as well as all the people of the empire. Bishops, priests, monks, emperors, civil officers and people from all spheres society engaged themselves with the theological controversy. Philip Schaff writes, "In Constantinople, during the Arian controversy, all classes, even mechanics, bankers, frippers, market women and runaway slaves took lively part in the questions of Homousion and sub-ordination, of the begotten and the unbegotten". Gregory of Nazianzen , who lived in the midst of the Arian wars, describes the division and hostility which this polemic spirit introduced between parents and children, husband and wives, old and young, masters and slaves, priests and people. The social life of the Roman empire was really influenced by the Christological controversy of the fourth century. Philip says "it has gone so far that the whole market resounds with the discourses of heretics, every banquet is corrupted by this babbling even to nausea, every merrymaking is transformed into a mourning, …even the chambers of women, the nurseries of simplicity, are disturbed thereby, and the flowers of modesty are crushed by this precocious practice of dispute". In the Nicene age minds crashed against each other, and fought the decisive battles for and against the doctrines of the true deity of Christ, with which the divinity of Christianity stands or falls. It is to note that even the social context of the Roman empire was much affected by the Christological controversy.

Theological Context

According to Joby Jose Kocumuttom, the theological developments in the ancient world can be viewed as offshoots of the three fundamental branches of Christian traditions and their Christian theology namely, the Syriac Orient (Hebrew culture), the Greek East (Hellenistic Culture), and the Latin West (Latin Culture). The Council of Nicaea is seen as a threshold in Hellenistic-Christan theology. The dependence of Greek intellectual concepts and thought patterns resulted in the emergences of Trinitarian and Christological conflicts of the early centuries in which Alexandrian and Antiochean theological schools played significant roles. The encounter of the Christian religion with the Jewish religion and the Greco-Roman world brought theological confusions and paved for the emergence of many heresies in the ancient centuries.

Antiochene and Alexandrian Schools

Antiochene and Alexandrian theological schools were the two major theological schools in the Roman Empire. Differences of Christological approaches of these schools led to different heresies. While the Alexandrian school of thought upheld Christology from above -descending Christology- its starting point was Word, the Antiochene Christology maintained Christology from below -ascending Christology- its starting point was human nature of Christ. Both these approaches led to Christological heresies and which in turn divided the Church into many groups and sects. The Nicaean Christological controversy had germinated from the theological disparities of the major theological schools in the Roman empire.

Theological school of Antioch, founded by Lucian of Samosata, was mainly following the Aristotelian philosophical system in opposition to the allegorical method of Alexandrians. It gave careful attention to the text itself and let its students to more objective evaluation by historical and grammatical study of the Scripture. It became the womb of heresy due its rationalistic tendency. As we have mentioned earlier, Christology from below or ascending Christology was its theological perspective/approach and its starting point was humanity of Jesus. Antiochene theologians conceived human nature as personal and having a distinct personality of its own. They could not conceive of 'nature' without personality. The real strength and value of the Antiochene School all through was its splendid vindication of the historical Christ and the loving attention paid to the historical portrait in the Gospels.

Alexandrian School, founded by Pantaenus in the mid of second century followed metaphysical investigation of faith principles, Platonic philosophy and allegorical interpretation. Alexandrian school holds the divinity of Christ as the starting point of Christological studies. Christology from above or descending Christology, as we mentioned, was its Christological perspective. It was influenced by Greek language and culture. It emphasized

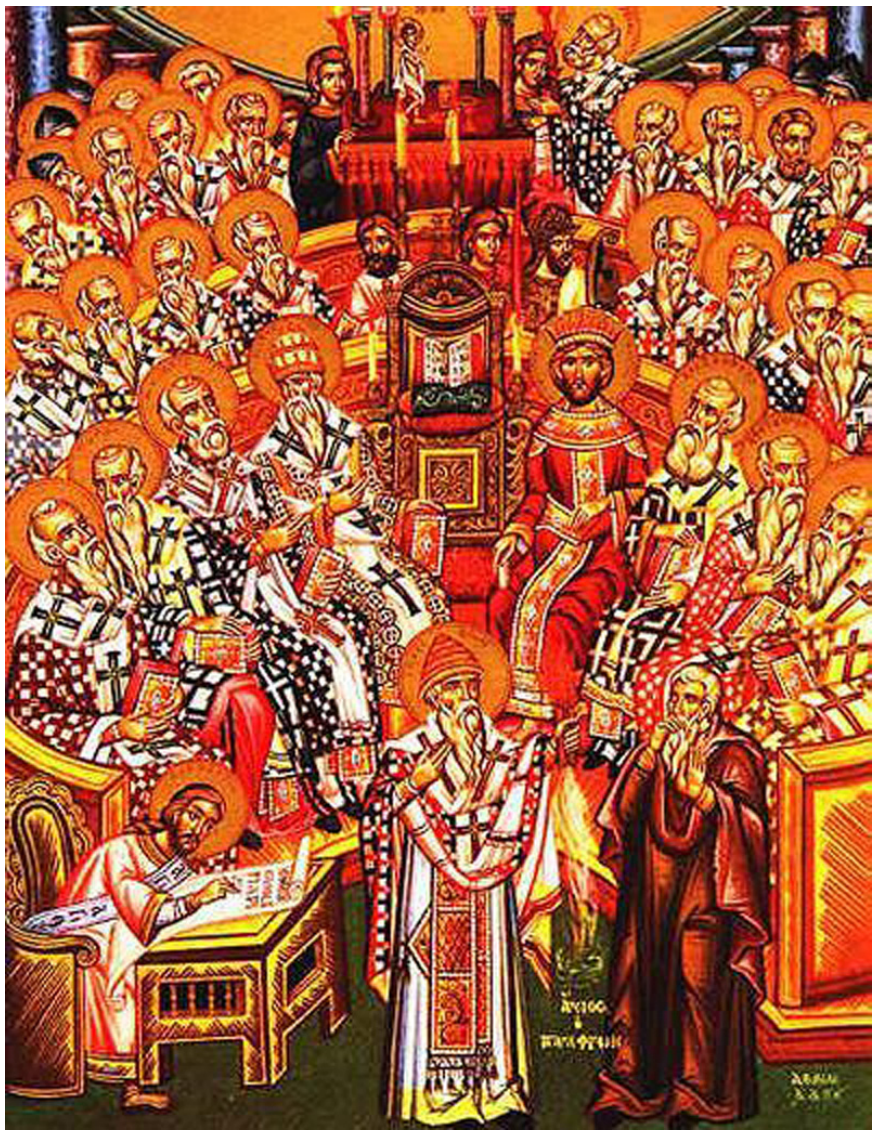

sotereological questions and thus focused on the divinity of Christ without negating His humanity whereas the Western wing Church, centered in Antioch, was more concerned about the humanity of Christ. Western theologians fully acknowledged the divinity of Christ but given much attention to His humanity.

Johannes Quasten writes that the School of Antioch was, founded by Lucian of Samosata, in direct opposition to the excesses and fantasies of the allegorical method of Origen. It gave careful attention to the text itself and led its pupils into the sphere of literal elucidation and historical and grammatical study of the Scripture. The school of Antioch stood in opposition to the allegorism of that of Alexandria. It interpreted Scriptures literally. "The diversity of method was a diversity of mind that had already made itself felt in Greek philosophy. Alexandrias's idealism and speculative bend owed inspiration to Plato, Antioch"s realism and empiricism to Aristotle; the former inclined to mysticism, the latter to rationalism." Rationalistic tendency led, school of Antioch, to its becoming the womb of heresy.

Maurice Relton`s comments on the significance of these schools and its different approaches is noteworthy. He says; "The two standpoints, the Alexandrian and Antiochene, represent complementary aspects of Christian theology. If the Alexandrian and mystical standpoint has found fuller expression in the later thought and teaching of Christendom, the problems of modern thought and the evolutionary view of the universe, have once more called attention to the view point which underlies the teaching of the Antiochenes". Alexandrians stood for union and Antiochenes for separation/distinction. Again, he adds, "While the Alexandrian theology started from the Divine side and deduced all its conclusions from that source, the Antiochenes followed the inductive and rationalistic method, which consisted in a careful examination of the facts of human nature and experience. The philosophical basis of the one was Platonist, while that of the other was Aristotelian".

Immediate Theological Context of Nicaea

The immediate theological context of the conveying of the Nicaean council

was the teaching of Arius. According to the opponents of Arius, the basic premise of Arius` thinking was that God the Father is absolutely unique and transcendent and God`s essence (the Greek term ousia means both 'essence' and 'substance') cannot be shared by another or transferred to another, not even the Son. Consequently, for Arius, the distinction between Father and Son was one of substance (ousia); if they were of the same substance, there would be two gods. Rather than sharing the same 'essence' with the Father, the Son is the first and unique creation of God. Therefore, Christ was begotten of God in time, not from all eternity. Besides, Christ was a part of creation and inferior to God even though greater than other creatures. Since the Son is a creature it must have had a beginning and at the same time He is liable to change and even to sin. He was influenced by Stoic, Neo-Platonist thoughts according to which there is a Logos creator, the divine principle, but inferior to God.

The Arian controversy divided the Christians in the Roman empire and Constantine regarded himself as the legally entitled authority to interfere in the dispute. Pre-Nicaean councils were held to resolve the Christological problem raised by Arius but were futile. Emperor Constantine, at first, tried to bring reconciliation between the parties through diplomatic way by sending letters and mediators like Hosius of Spain but without effect. Later he summoned the first ecumenical council to settle down the theological controversies and issues which disturbed the church and the empire alike. The emperor summoned the bishops of the empire by a letter of invitation and provided public conveyances and residence at the expense from the public treasury. The Council was originally planned to be held at Ancyra, but later transferred to Nicaea, a city a Bithynia, which was near to imperial residence as well as easy accessible. Constantine, sent letters to all the bishops, both eastern and western, and convoked the first ecumenical council at Nicaea on 19th June 325.

Nicaea and Constantine

The conveying of Nicaea was an attempt to get dictatorship over the whole Roman empire. Constantine desired total control and authority over the empire; but he had to devise new means to promote unity and and security in the vast, diverse and unstable empire. The convening of the Nicaean council was a sign that Christianity had assumed a new mode of government and position in the Roman empire. Constantine made use of the Council as a tool for political and imperial dominance. Constantine's religious policies were aimed at unifying Christianity as a symbolic means of unifying the empire's subjects and territories in those regions where Christianity had grown the most in previous centuries. The imperial policies were aimed primarily at eradicating dissent rather than to assert doctrinal orthodoxy.

The historiography of Nicaea always has been a debate between Athanasius' and Eusebius of Caeserea's interpretation of the council. Some historians have the opinion that despite the depiction of a pious Constantine in the Christian eulogies written by Eusebius of Caeserea and Lanctantius, Constantine was a ruthless, despotic and totalitarian ruler. It is important to understand the political motivations of the authors of these eulogies, and the totalitarian demands of the empire. Political theology of the eulogizers cannot be discarded.

Conclusion

The First Council of Nicaea was a 'true monument and token of victory against every heresy' as St. Athanasius remarks. It rejected Arianism and formulated a standard faith formula which became the foundation of all theological-Christological affirmations of the Church. But the political and imperial interest of the convoking of the council is debatable.

(Paper presented at the Joint International Commission Meeting 2025, 9 &10 December, Devalokam, Kottayam)

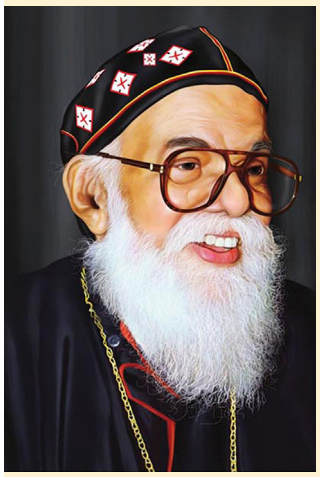

"സാദീക്കോ എന്നതിന് നയവാൻ എന്നാണ് തർജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നയമായിട്ട് കാര്യങ്ങൾ കാണത്തക്കവിധത്തിൽ പോകുക എന്നുള്ളതാണ് നയവാന്റെ അർത്ഥം. അങ്ങനെയൊരു വാക്ക് നമുക്ക് ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിലൊന്നും നയവാൻ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നീതിമാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെയും തരക്കേടില്ല. നീതിമാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അനീതി ചെയ്യാത്ത ആൾ. ഏതായാലും നയവാൻ ഉപയോഗിക്കരുത്. നീതിജ്ഞൻ എന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമില്ല. അത് തെറ്റാണ്. നീതിമാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നീതി പാലിക്കുന്നവൻ എന്നുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ പാട്ടിനകത്ത് നീതിമാൻ എന്നു പറയുന്നതിനകത്ത് ഇച്ചിരെ പ്രയാസമുണ്ട്. സെക്കണ്ട് ലറ്റിന് നീളം പോരാ എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്. സാരമില്ല; എന്നാലും നീതിമാനാണ് കുറച്ചുകൂടി നല്ല തർജമ. അതിന്റെ തെറ്റായ തർജമയിലൊന്നാണ് പുണ്യവാൻ. നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ ഒത്തിരി പുണ്യവാൻ വന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ആരാധനാക്രമത്തിനകത്തു മുഴുവനും പുണ്യവും മോക്ഷവും ഒക്കെയാണ് തർജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ പുണ്യമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്? ഏറെക്കുറെ പറഞ്ഞാൽ മെറിറ്റ് എന്നു പാശ്ചാത്യർ പറയുന്നതുപോലെ, ദൈവത്തിൽ നിന്നാർജിക്കുന്ന ഒരു സാധനം, സംഭരിക്കാവുന്ന ഒരു സാധനം, നമുക്ക് അവസാന വിധിയിൽ ഗുണം കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ സംഭരിക്കാവുന്ന ഒരു സാധനമാണ് ഈ പുണ്യം. നമ്മുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പുണ്യമെന്നൊരു പ്രിൻസിപ്പളേ ഇല്ല. നീതിമാൻ എന്നുള്ളതിന് പുണ്യവാൻ എന്നു പറയുവാൻ ഒരവകാശവുമില്ല. പുണ്യം എന്നു പറയുന്ന വാക്കു തന്നെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തു കളയണം. അത് വളരെ തെറ്റായ ധാരണയാണ്. ക്രിസ്തീയ വേദശാസ്ത്രവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത വാക്കുകളാണ് പുണ്യവും മോക്ഷവും. നമ്മുടെ നമസ്ക്കാര പുസ്തകങ്ങളിൽ മോക്ഷം കാണുന്നിടത്തൊക്കെ സുറിയാനിയിൽ മൽക്കൂസോ എന്നാണ്. മൽക്കൂസോ എന്നു പറഞ്ഞാൽ രാജ്യം, രാജത്വം. അതിന് മോക്ഷം എന്നു തർജമ ചെയ്താൽ എങ്ങനെയാണ് ശരിയാവുക? വലിയ തെറ്റാണ്. മോക്ഷമൊന്നും നമുക്കില്ല. നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ. നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ആനന്ദിക്കണമേ എന്നു പറയുമ്പോൾ നിന്റെ മോക്ഷത്തിൽ ആനന്ദിക്കണമേ എന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. തെറ്റായ ആശയം ആണ്."

– പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

ആർദ്ര ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റിയ്ക്ക് എസ്.ബി.ഐയുടെ സി.എസ്.ആർ ഫണ്ട്

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ സേവന വിഭാഗമായ ആർദ്ര ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റിക്ക് ആംബുലൻസ് വാങ്ങുന്നതിനുള്ള തുക എസ്.ബി.ഐ സി.എസ്.ആർ ഫണ്ടിൽ നിന്ന് കൈമാറി. ആർദ്രയുടെ 25-ാം വാർഷികത്തോട് അനുബന്ധിച്ച് പാലിയേറ്റീവ് കെയർ യൂണിറ്റിന് വേണ്ടിയാണ് തുക നൽകിയത്. മലങ്കരസഭാ ആസ്ഥാനമായ ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നടന്ന ചടങ്ങിൽ എസ്.ബി.ഐ. ചീഫ് ജനറൽ മാനേജർ ബംഗാര രാജു സഭാധ്യക്ഷൻ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് ചെക്ക് കൈമാറി. ഡി.ജി.എം മനോജ് കുമാർ പത്ര, റിജീയണൽ മാനേജർ പ്രദീപ് സി. ചന്ദ്രൻ, ബ്രാഞ്ച് മാനേജർ സുമിത് വർഗീസ് ജേക്കബ്, സഭാ വക്താവ് മലങ്കര മൽപ്പാൻ ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട്, ദേവലോകം അരമന മാനേജർ ഫാ. യാക്കോബ് റമ്പാൻ, ഫാ. കെ. വൈ വിൽസൺ, ആർദ്ര സെക്രട്ടറി ജോസഫ് അലക്സാണ്ടർ, ട്രഷറാർ റോയ് തോമസ്, ഐ. സി. തമ്പാൻ, മോനി കല്ലാംപറമ്പിൽ, ഷെറി എം. പാറേട്ട് എന്നിവർ സംബന്ധിച്ചു.

“O BETHLEHEM OF EPHRATHAH”

Fr. Sam Oommen Panackamattam

O little town of Bethlehem, how still we see thee lie !
Above thy deep and dreamless sleep the silent starts go by .
Yet in thy dark streets shineth the everlasting Light ;
The hopes and fears of all the years are met in thee tonight .
For Christ is born of Mary, and gathered all above ,
While mortals sleep , the angels keep their watch of wondering love .
O morning stars together, proclaim the holy birth,
And praises sing to God the king, and peace to men on earth !
O Holy child of Bethlehem, descend to us, we pray .
Cast out our sin, and enter in, be born in us today .
We hear the Christmas angels the great glad tidings tell;
O Come to us, abide with us, Our Lord Emmanuel .

Those verses declare the heart of Christmas . It is a time of celebration, a time of Salvation and a time of Contemplation . Long before Philip Brooks was ever born the Prophet Micah tells the story of a special town . Through his words may be brief, they contain a wealth of special truth .

The story of Bethlehem :- Is a very special story that needs to be told and retold in the days in which we live . We are living in a day when the real story of the birth of Jesus is lost amid trees, decorations, shopping and giving . Santa Claus, have eclipsed Jesus as the reason for the season . We need to remember that Christmas means more than a pile of shredded wrapping paper and credit card bills . The story of Christmas is the story of a little town called Bethlehem .

Bethlehem – It is a story of a Place :-

(When Micah the Prophet writes of Bethlehem he writes about a small place that will produce great things . While Bethlehem may have been a tiny hamlet in the country of Israel, it had a colourful past and brilliant future .

When we think of Bethlehem, all we think about is that Bethlehem is the birth place of Lord Jesus. But, in the history of that little town there is a wealth of spiritual truth. It would do us well now to examine this place called Bethlehem)

- The town of Bethlehem is located five miles south of Jerusalem. We do not know when the town was founded, but it is first mentioned in a letter from one of the kings of Palestine to an Egyptian Pharaoh in 1250 B.C . This would have been during the time of Judges. It would seem that Bethlehem existed when Israel invaded Canaan .

The name “ Bethlehem “ means “ House of Bread “ Micah also calls it by another name “ Ephratah “ . This is an older name for the City. The name “ Ephratah “ means ‘ Place of Fruitfulness ‘

. How fitting that Jesus should be born here ! After all, He is “ The Bread of Life “, St. Jn. 6:35. He promised that all who ate that Bread would never hunger again . He satisfies those who feed us on Him : Psalms : 107:9.

He is the one who can take a barren life, change it by His grace and turn it into a fruitful life for His Glory : St. Jn :15:1-8, Galatians : 5:22-23, 2 Corinthians :5:17.

Bethlehem is first mentioned in Genesis : 35 :16-20, As Jacob and his family are journeying home to Canaan. Rachel goes into labor and gives birth to Bethlehem. Rachel dies in child birth, and as she is dying, she calls her son’s name “ Benoni “ which means “ Son of my Sorrow “. Rachel was buried outside Bethlehem. Jacob changed his name to “ Benjamin “ which means “ Son of my Right hand “. Bethlehem is first mentioned in a very negative context. It is associated with sorrow and death.

Jesus can take a place associated with grief and suffering and turn it into a place associated with glory . While He was here on this earth, Jesus was “ A man of Sorrow “ – Isaiah :53:1-3 . The one who created the universe had nowhere to lay His head, St. Matthew : 8:20. The one who left Heaven above and came to die for His people was rejected by the very people He came to reach, St. John ;1:11. He know pain and sorrow for in the end, He was Crucified for the sins of the world, Isaiah ; 53:4-6. He was our ‘ Benoni ‘! He was the ‘ Son of my Sorrow ‘.

But it’s interesting that the story doesn’t end with Jesus on a Cross. He died and was buried, but He rose again on the third day , St. Matthew ;28:1-6 . He then ascended back into Heaven and sat down at the right hand of God, where He ever lives to make intercession for you and me, Hebrews ;1:3, 8:1,10:12. Jesus is our “ Son of the Right hand “.

One of the Judges of ancient Israel, A man named Izban,was from Bethlehem : Judges : 12:8-10 .

Jesus is the one who will judge the earth was from this town too ; Revelation :19:15 .

The beautiful story of Ruth was played out in the town of Bethlehem. It was in Bethlehem that Ruth the Moabites found redemption from her pain

and her past . She found grace, mercy, love, acceptance, restoration, hope, family and a future, all in that place called Bethlehem.

The one born in Bethlehem is the one who provided salvation in its fullness for all who will receive Him ; St ;John : 1:12. The salvation found in Jesus promises all the things Ruth found in Bethlehem and so much more – Ephesians ;7:25.

It was here in Bethlehem that David, the young shepherd boy was anointed King over the nation of Israel , 1 Samuel : 16:1-13.

It was at Bethlehem that the " Shepherd of the Souls ", the one who found us wandering on the black hills of our sins – St. Luke ;15:4-7 was born, 1 Peter; 2:25. It was here that the " Great Shepherd " was born, Psalms :23:1-6. It was here that the " Chief Shepherd " came into this world, Psalms : 24:1-10.

It was the thought of a drink from the well at Bethlehem that referred the soul of David during a day of battle ; 2 Samuel ;23:14-16 .

When Jesus was born in Bethlehem, a well was given to men. Everyone who drink from this well find that the thirst is quenched for all enemy ; St. John; 6:35,7: 37-38.

Bethlehem was the tool of an amazing Prophecy by the Prophet, Micah. That Prophecy is the focus of our text : Micah ;5:2.

Bethlehem witnessed the most amazing miracle of the world has ever seen. Jesus Christ the very Son of God, God in the flesh was born here – St. Luke :2:1-20 .

Bethlehem was where the wise men found the child and offered Him their worship and their gifts – St. Matthew;2:1-12. Wise men still seek Him so that they can love Him and worship Him.

Bethlehem has a storied history, And, what a story it tells .

It is the story of a Plan :-

Micah the Prophet tells us that the story of Bethlehem is about a place, But, it is also about a plan . The words ' Out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel ' tells us that God had big plans for the little town of Bethlehem.

When man sinned in Garden of Eden, God gave humanity the first glimpse of His plan . He told Adam and Eve that a Redeemer would be born someday down the line, Genesis ;3:15, this Redeemer would defeat the devil .

As the years went by, more and more people of God's plan was revealed . When God saved His people out of their bondage in Egypt by the blood of a lamb, Exodus ;12, He revealed a little more of His plan. When He gave them the Manna and brought water from a rock, He revealed even more . When He gave Israel the law and the sacrificial system, He was revealing His plan. Every aspect of Tabernacle, the priesthood and the sacrifices revealed more and more of God's plan .

Through the mouths of the Prophets God gave insight into His plan.

- When Isaiah the Prophet wrote about a virgin birth – Isaiah : 7:14, he was writing about the plan .
- When He told us about the child that was to be born – Isaiah ; 9:6, he was writing about the plan.
- When He told us about the Messiah and the pain He would suffer – Isaiah : 53 :1-6, he was writing about the plan.

Then Micah revealed the birth of the Messiah. He told us where the king would be born . He told us that the one who would fulfill the plan would come from the little town of Bethlehem. He was merely revealing more of the plan.

God's plan is an old plan, Ephesians ;1:4, 1 Peter ;1:20, Revelation ;13:8. He formulated this plan in eternity past and carried it out in time . This plan involved God becoming a man .

- It involved His coming into this world to live as a man.
- It involved Him going to the Cross to for the sins of fallen men.
- It involved Him rising from the dead and ascending back to Heaven.
- It involved Him returning in glory to rule and reign on this earth some day.

Micah the Prophet didn't know all the details of God's eternal plan ; he just knew that a king was coming. The rest of the Bible reveals the other details of the plan .

The most mysterious is that He included each one of us. Before you and I were on the minds of our parents, God put us in His plan . He loved us before we were even born and had a plan in place to save us . He looked down through time and focused His love and grace on our life . He sent His Son to die for us. Then, when we came into this world, He worked out all the details and the circumstances of our lives to bring us face to face with the Lord Jesus.

He made His plan . He worked His plan. He accomplished His plan .

It is the story of a Person :-

Micah the Prophet closes this verse with these words : " Whose going forth have been form of old from everlasting " – These words reveal the truth that this one, who would be born in Bethlehem was no ordinary man. Infact, Micah tells us that while He may be coming out of Bethlehem, He is eternal, He may be born in Bethlehem, but He will not have His beginning there .

The story of Bethlehem is the story of a miracle . It is a miracle more profound than that of healing a leper , restoring sight to a blind man, healing a withered limb, casting out a demon, or even raising a man from the dead. It is a miracle more profound than even the resurrection of Jesus Christ from the dead. The miracle here is to refer that took place in Bethlehem when Jesus Christ was born .

The story of Bethlehem is that God became human . Now He did not stop being God ! No, He merely added humanity to his deity, Theologians calls this " The Hypostatic Union " somehow , God placed Himself within Mary's women . He was born some nine month later . When Mary gave birth to her First born son, She saw just a little baby boy. In truth, she was looking at God in human flesh ! Here is how the Bible describes it ; St. John ;1:1,14 , Philippians ;2:5-8, we cannot comprehend everything related to the incarnation of the Lord Jesus. But somehow, God became a man !.

He was still 100 percent God yet He became 100 percent man. He was as much God as if He had never been a man. And, He was as much as if He had never been God. He was the God – Man. He experienced humanity in its fullness .

- He suffered, He got hungry, He got thirsty, He knew loneliness, He knew grief, He grew weary, He got tired, He slept, He wept,, He was rejected, and He died.

Yet while He was absolutely human, He lived His entire life without committing sin. He didn't sin because He was God.

When Jesus was born, the Creator of the universe became instantly dependent upon His mother for His very life .

- The Bread of Life needed the milk, His mother provided so that He could live.

- The one who made the sun and caused it's light to heat the earth needed His mother to wrap his body in swaddling cloth so that He might be warm .
- The one who's heart was so full of love for humanity that He left Heaven to come and for sinners needed to feel His mother's arm wrapped around Him for comfort .
- The one who made it all , controls it all and owns it all laid it all aside and became a helpless infant because He loved do much .

"For you know the generous act of our Lord Jesus Christ, that though he was rich, yet for your sales he became poor, so that by his poverty you might become rich " – 2 Corinthians;8:9.

Why did Jesus come to this world ?

- To reveal the invisible God – St. John ;1:18, 14:9.
- To fulfil Prophecy – Genesis ;3:15.
- To make sacrifice for our sin – Hebrews ;2:9,10:4,5,10, 1 John ;3:5, St. Mark ;10:45.
- To reconcile man to God – 2 Corinthians ;5:9, 1 Timothy;2:5,6.
- To provide an example for believers – 1 Peter ;2:21, 1 John :2:6.
- To provide the believer with a high Priest – Hebrews ;2:17,3:1.
- To destroy the devil's and his works – Hebrews ;2:14, 1 John ;3:8.
- To destroy the curse – Romans ;5:12.
- To heal the broken hearted – St. Luke ;4:18.
- To give abundant life – St. John ;3:36,10:10.
- To glorify the Father – St. John ;13:31,14:13,17:4.
- To comfort us as we toward Heaven – Hebrews ;4:15-16.

In the final analysis, Jesus Christ came to this earth in the fashion that, he did because He loved us and wanted to give His life a ransom for our sins. He came because He cares. He came because He wants to see us saved in Heaven someday.

If this story of Bethlehem has spoken to your heart, Altar is open and walk with Him. If not He will not rest until every promised gift of Christmas has been delivered.

❑

"വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും സാധിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കാതെ ദൈവേഷ്ടം നടക്കണം എന്നായിരിക്കണം എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ നിഷ്ഠ പാലിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങായി കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ അസുഖങ്ങളും അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും ഇല്ലാതായിക്കൊള്ളും. ... ക്രിസ്തീയ ഐക്യം നമ്മെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യും. 'സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നുതന്നെ സംസാരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഭവിക്കാതെ ഏക മനസ്സിലും ഏക അഭിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരിക്കുകയും വേണം' എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലി വി. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലൻ കോരിന്ത്യരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അതേ വാക്കുകളാൽതന്നെ നാമും നിങ്ങളെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നു."

– പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ

(അന്ത്യ കല്പനയിൽ നിന്നും)

പുസ്തകം

വില്പനയിൽ

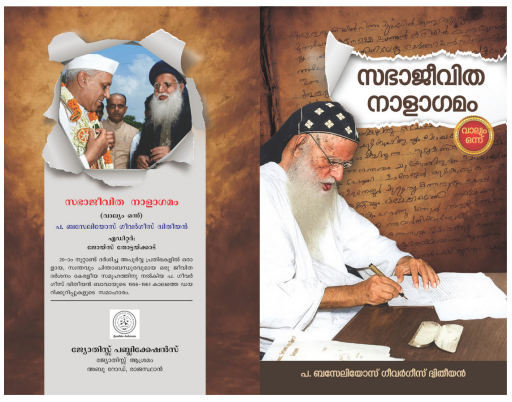

സഭാജീവിത നാളാഗമം

(വാല്യം ഒന്ന്)

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ

20-ാം നൂറ്റാണ്ട് ദർശിച്ച അപൂർവ്വ പ്രതിഭകളിൽ ഒരാളായ, സ്വന്തവും ചിന്താബന്ധുരവുമായ ഒരു ജീവിതദർശനം കേരളീയ സമൂഹത്തിനു നൽകിയ പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ 1956-1961 കാലത്തെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളുടെ സമാഹാരം. 350 പേജ്. വില 400 രൂപ. പരിമിതമായ കോപ്പികൾ മാത്രം.

2026 ജനുവരി 10-നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ജനുവരി 10-നു മുമ്പ് പണമടച്ച് ബുക്ക് ചെയ്യുന്നവർക്ക് 320 രൂപയ്ക്ക് തപാലിൽ ലഭിക്കുന്നു.

പ്രസാധകർ: **ജ്യോതിസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, ജ്യോതിസ്സ് ആശ്രമം, അബു റോഡ്, രാജസ്ഥാൻ**

കോപ്പികൾക്കു 7012270083 എന്ന വാട്ട്സാപ്പ് നമ്പറിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ ചരമ കനക ജൂബിലി സ്മൃതിസന്ധ്യ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ഔഗേൻ ബാവാ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ കാവൽഭടൻ: പ. കാതോലിക്കാ ബാവ

കോട്ടയം: വിനയവും ദീനാനുകമ്പയും കരുതലും ജീവിതശൈലിയാക്കിയ പരമ യോഗിയായിരുന്നു പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവയെന്ന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവയുടെ ചരമ കനക ജൂബിലി സ്മൃതിസന്ധ്യ ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തെ കെടാവിളക്ക് പോലെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച കാവൽഭടനായിരുന്നു ഔഗേൻ ബാവയെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ചങ്ങനാശേരി അതിരൂപത ആർച്ച് ബിഷപ് മാർ തോമസ് തറയിൽ അനുസ്മരണപ്രഭാഷണം നടത്തി. സുറിയാനി ഭാഷാ പൈതൃകത്തെ അടുത്ത തലമുറയിലേക്കു കൈമാറിയ മഹാഗുരുവായിരുന്നു പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവയെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. ഭാരതീയശൈലി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയ സന്യാസിയായിരുന്നു ഔഗേൻ ബാവായെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട് റീശ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ, ഫാ. ഡോ. ബേബി വർഗീസ്, ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ എന്നിവർ പ്രബന്ധാവതരണം നടത്തി.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ്, ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയസ്, യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപോസ്, മാത്യൂസ് മാർ തേവോദോസിയോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറസ്, ഡോ. ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദീമോസ്, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്, സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റി റോണി വർഗീസ് ഏബ്രഹാം, ദേവലോകം അരമന മാനേജർ ഫാ. യാക്കോബ് തോമസ് റമ്പാൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

മലങ്കരയുടെ ഒരു താപസൻ കൂടി യാത്രയാവുന്നു

ഫാ. പി. എ. ഫിലിപ്പ്

പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യത്തിന്റെ ആൾരൂപമായിരുന്ന വന്ദ്യ കെ. വി. ജോസഫ് റമ്പാച്ചൻ നമ്മിൽ നിന്ന് വിടവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിലും അംഗമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു താപസശ്രേഷ്ഠന് വേണ്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ആത്മീയചര്യകളും ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം വരെ പരിപാലിച്ച ഒരു ഉത്തമ ദയറായക്കാരനാണ് ജോസഫ് റമ്പാച്ചൻ. റാന്നി പെരുന്നാട് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അലക്സിയോസ് മാർ തെവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മ പെരുന്നാളിൽ എല്ലാ വർഷവും ഓഗസ്റ്റ് ആറിന് ഞാൻ ജോസഫ് അച്ചനെ കാണുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹവുമായി അടുത്ത് പരിചയപ്പെടുന്നത് 1983-ൽ കോട്ടയം ബസേലിയോസ് കോളജിൽ ഞാൻ വിദ്യാർഥിയായി എത്തുമ്പോഴാണ്. കോളജിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ വികാരിയാണ് അന്ന് അച്ചൻ. അച്ചനുമായി പരിചയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'ഉച്ചയൂണ് ഏലിയായിൽ വച്ചായി കൂടെ' എന്ന് അച്ചൻ ചോദിച്ചു. അതനുസരിച്ച് കോളേജിൽ പഠിച്ച മൂന്നു വർഷക്കാലവും എല്ലാ ദിവസവും അച്ചനൊപ്പം ആയിരുന്നു ഉച്ചഭക്ഷണം. അങ്ങനെ ആ ബന്ധം സുദൃഢമായി വളർന്നു. ഏലിയ കത്തീഡ്രലിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ, മർത്തമറിയം മീറ്റിങ്ങുകൾ ഇവയ്ക്കൊക്കെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ ജോസഫ് അച്ചൻ എനിക്ക് അവസരം തന്നു. അങ്ങനെയാണ് കോട്ടയത്ത് അനേകം ആളുകളുമായി പരിചയപ്പെടുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായത്. അക്കാലങ്ങളിൽ, ജോസഫ് അച്ചന് ചുമതല ഉണ്ടായിരുന്ന പാത്താമൂട്ടം സെൻമേരിസ് ചാപ്പലിലും ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എന്നെയും കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പിതൃപപുത്ര സമാനമായ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം വളരുകയായിരുന്നു. ഇടവക ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ശേഷം വിരമിച്ചപ്പോൾ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി മാനേജർ, പരുമല സെമിനാരി അസിസ്റ്റന്റ് മാനേജർ എന്നീ നിലകളിൽ ഒക്കെ സഭയെ ആത്മാർത്ഥമായി ശുശ്രൂഷിച്ച ഒരു ആചാര്യ ശ്രേഷ്ഠനാണ് ജോസഫ് റമ്പാച്ചൻ. അച്ചനോട് അടുത്ത ഇടപഴകിയ എല്ലാവർക്കും ഒരു നൂറു കഥകൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ ഉണ്ടാവും.

1960 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ അതീവ ഗുരുതരമായ ഒരു അപകടം അദ്ദേഹത്തിന് സംഭവിച്ചു. മരണപ്പെട്ടു എന്ന് പലരും വിധിയെഴുതിയ പുതുപ്പള്ളിക്കാരൻ കളപ്പുരക്കൽ ജോസഫ് അദ്ഭുതകരമായി ജീവിതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തുകയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ബാവ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ആശുപത്രിയിൽ സന്ദേശിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു മടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അദ്ഭുതകരമായ ആ സൗഖ്യം ഉണ്ടായത് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം 65 വർഷം കൂടി ജീവിച്ച ശേഷം ഇന്ന് നമ്മോട് വിട പറഞ്ഞു. 1970 മുതൽ മലങ്കരസഭയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ മൂറോൻ കൂദാശകളിലും ഒരു സ്ഥിര സാന്നിധ്യമായിരുന്നു റമ്പാച്ചൻ. ഇങ്ങനെ ഒരു അസുലഭ ഭാഗ്യം മറ്റു ആർക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചോ എന്നെനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. 6 കാതോലിക്കാമാർ നടത്തിയ 7 മൂറോൻ കൂദാശകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും നേതൃത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു

വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം. യാമ നമസ്കാരങ്ങൾ, വിശുദ്ധ കുർബാന, കൂദാശകൾ ഇതെല്ലാം തികഞ്ഞ ഒരുക്കത്തോടും വിശുദ്ധിയോടും മാത്രമേ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു വരി ആവട്ടെ ഒരു വരയാവട്ടെ വിടാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നില്ല. കുർബാനയുടെ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് (തൂയോബോ) ഏതാണ്ട് ഒരു മണിക്കൂറോളം അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്നു. അല്പം പോലും സംഗീത വാസന ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും, എല്ലാ ഗീതങ്ങളും ഒരക്ഷരം വിടാതെ അദ്ദേഹം ചൊല്ലിയിരുന്നു. കൂടെ പാടുന്നവർ സംഗീത വിദ്വാന്മാരാണെങ്കിൽ കൂടെയും അദ്ദേഹത്തിന് അതൊരു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. സെമിനാരി മാനേജർ ആയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവിടെ പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ കാര്യം നന്നായി അറിയാം. ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ പാമ്പാടി ദയറായിൽ താമസിക്കുന്ന സമയത്ത് പോലും ഒരു നമസ്കാരം അദ്ദേഹം മുടക്കിയിരുന്നില്ല. ഇതായിരുന്നു വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ആ പ്രാർത്ഥന ജീവിതം. നോമ്പ്, ഉപവാസം ഇതൊക്കെ ഒരു ദയറാ വാസിയെക്കാൾ നിഷ്ഠയോടെ അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഒരു താപസശ്രേഷ്ഠന്റെ മുഖശ്രീ അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു.

വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ സുദൃഢമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ റമ്പാച്ചനെപ്പോലെ വൈഭവം ഉള്ളവർ കുറവാണ്. ഓരോ വ്യക്തിയെയും പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്ന അപാരമായ ഒരു കഴിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭയോടും സഭാ പിതാക്കന്മാരോടുമുള്ള കൂറും വിധേയത്വവും ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ,ഔഗെൻ പ്രഥമൻ ബാവ തിരുമേനിമാരോടൊപ്പം ഉള്ള സഹവാസം അദ്ദേഹത്തെ ഈ കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു എന്ന് വേണം വിശ്വസിക്കുവാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊച്ചുമക്കൾ ആകാൻ മാത്രം പ്രായമുള്ള തിരുമേനിമാരെ പോലും എത്ര വിനയത്തോടും ഭക്തിയോടും ആണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്! സഭയെ പറ്റി കുറ്റം പറയാൻ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. നേരും നെർമല്യവും ഋജു ബുദ്ധിയും കൈമുതലായിരുന്ന റമ്പാച്ചന് ഒരു പകരക്കാരൻ ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. ദീർഘമായ ഒരു ജീവിതം കറ പുരളാതെ സൂക്ഷിച്ച് അനുഗ്രഹീതനായി കടന്നുപോകുന്ന റമ്പാച്ചന് യാത്ര മംഗളങ്ങൾ!

കെ. വി. ജോസഫ് റമ്പാൻ അന്തരിച്ചു

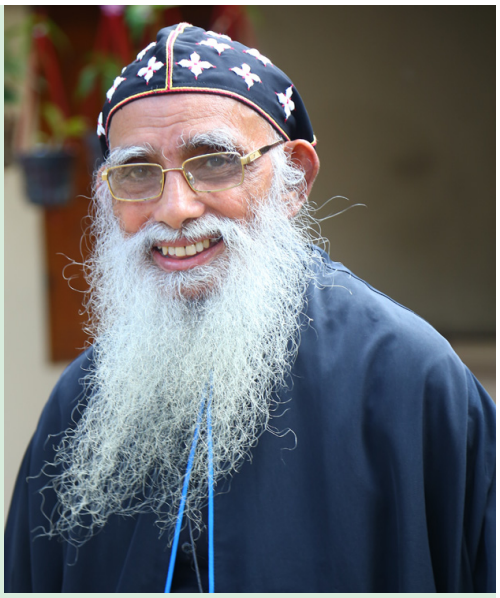

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മുതിർന്ന വൈദികൻ കെ. വി. ജോസഫ് റമ്പാൻ (90) അന്തരിച്ചു. ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളെ തുടർന്ന് പരുമല ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സയിലിരിക്കെയാണ് അന്ത്യം. മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം, എം.ഒ.സി കോളജ് ഗവേർണിംഗ് ബോർഡ് അംഗം, പരുമല സെമിനാരി കൗൺസിൽ അംഗം, കോട്ടയം ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗം, ദേവലോകം അരമന മാനേജർ, പഴയ സെമിനാരി അസിസ്റ്റന്റ് മാനേജർ, പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ സെക്രട്ടറി, പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ഓഫീസ് സെക്രട്ടറി, കോട്ടയം മാർ ഏലിയ കത്തീഡ്രൽ വികാരി, എം.ഡി. സെമിനാരി മാനേജർ, പഴയ സെമിനാരി മാനേജർ, പരുമല സെമിനാരി അസിസ്റ്റന്റ് മാനേജർ തുടങ്ങി മലങ്കരസഭയിൽ നിരവധി സുപ്രധാന ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ വിവിധ ഇടവകകളിൽ വികാരിയായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിച്ച് വരികയായിരുന്നു. സംസ്കാരം പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ നടത്തി.

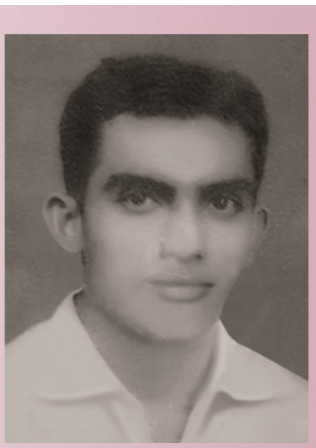

ബേബി ജോസഫ്

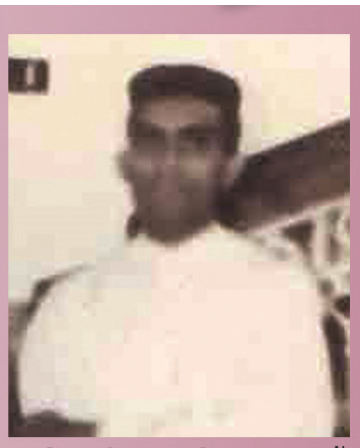

ഡീക്കൻ കെ.വി. ജോസഫ്

റവ. ഫാ. കെ.വി. ജോസഫ്

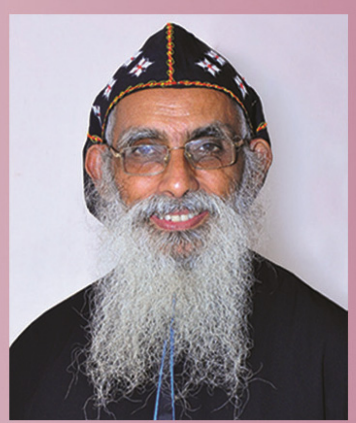

വെരി.റവ. കെ.വി. ജോസഫ് റമ്പാൻ

Venerable Saints

ST. NICHOLAS OF MYRA

(c. 270–343 AD)

Fr. Alex P. Mathew

This patristic figure celebrated globally as Santa Claus has his origins not in the frozen north, but in the 4th-century Mediterranean. In the Syriac tradition, he is revered as Mor Zokhe, meaning "the Victorious." This title reflects a historical figure of immense courage and radical charity who transformed the world's understanding of generosity.

1. TIME PERIOD AND CONTEXT

Mor Zokhe lived during a pivotal era (c. 270–343 AD) in Myra, located in modern-day Turkey. He survived the "Great Persecution" under Emperor Diocletian, during which he was imprisoned and tortured for his faith. His title, Zokhe, was earned in these Roman dungeons, marking him as a "Confessor" who emerged from persecution with his faith intact. He later participated in the Council of Nicaea in 325 AD, helping to shape the foundations of Christian doctrine during the dawn of the Byzantine Empire.

2. LIFE OF THE VICTORIOUS BISHOP

Born to wealthy parents in Patara, Nicholas was orphaned young. Instead of living in luxury, he distributed his entire inheritance to the poor and was eventually consecrated as the Archbishop of Myra. His life was a rare blend of bold leadership and quiet humility. He was known as a fierce protector of his flock, once even physically intervening to stay an executioner's blade to save three innocent men. In the Syriac Orthodox tradition, he is remembered as a shepherd whose life was a "model of meekness."

3. CONTRIBUTIONS AND INFLUENCE

a) The Architect of Secret Giving: The most enduring contribution of Mor Zokhe is the practice of anonymous charity. To save three daughters of a destitute man from a life of hardship, Nicholas secretly tossed bags of gold through their window at night. This act became the blueprint for the modern tradition of secret gift-giving.

b) Patronage and Protection: His influence expanded as he became the patron saint of sailors, travelers, and the falsely accused. Legend says he appeared to distressed mariners to guide them to port, cementing his role as a guardian of those in peril.

c) Linguistic and Cultural Evolution: From the Greek Agios Nikolaos, his name evolved into the Dutch Sinterklaas. When Dutch settlers reached America, the name was anglicized to Santa Claus. While modern imagery has added a red suit and sleigh, his historical influence remains rooted in the Syriac virtues of Zokhe: the victory of charity over greed.

While modern culture views him as a holiday character, his true essence lies in the title Mor Zokhe. He was "Victorious" because he overcame poverty and persecution with compassion, reminding us that the greatest triumph is found in selfless service. His feast day on December 6th continues to celebrate this enduring legacy of hope and generosity. May his prayers intercede for us!

(തുടരും)

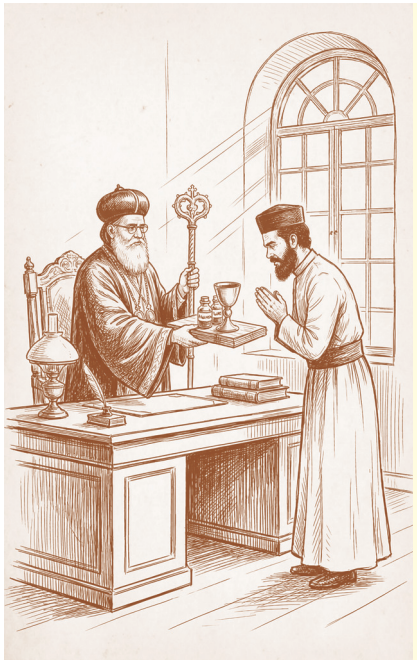

പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായും മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസും

15-6-1951. കോട്ടയം. രാവിലെ നാം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ചന്ദനപ്പള്ളി കൊപ്പാറ അച്ചനും ദാവീദച്ചനും വന്നു. അവരുടെയിടയിലുള്ള ചില്ലറ വഴക്കുകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. തൽക്കാലം നാം അവിടെ ചെന്നു പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നതു വരേക്കും അച്ചന്മാർ ഇരുവരും അവരവരുടെ തവണകളിൽ പണം എടുത്തു സൂക്ഷിച്ച് കണക്കെഴുതണമെന്നും നാം അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ നമ്മെ കണക്കും പണവും മറ്റും ഏല്പിക്കണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് കല്പന ഇരുവർക്കും കൊടുത്തു. മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും വന്നു. രാത്രി താമസിച്ചു. കേസ് കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പറഞ്ഞു. പെരുമ്പാവൂർ കല്ലറയ്ക്കൽ പറമ്പിൽ മാത്തു കത്തനാർ (പിന്നീട് മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ്) വന്നു. ടിയാൻ സെക്കന്ദ്രബാദിലേക്കു തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പോകയാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. ഇവിടെ നിന്നും മൂറോനും സൈത്തും തബലെത്തായും പാറേട്ടച്ചൻ കൊച്ചുമെത്രാച്ചന് (പുത്തൻകാവിൽ തിരുമേനി) ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് കൊടുത്തിരുന്ന കാസായും കൊടുത്തയച്ചു. രാത്രി ഇവിടെ താമസിച്ചു.

16-6-1951. കോട്ടയം. മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ രാവിലെ പോയി. നാം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെയും നമ്മുടെയും ജന്മദിനവും, മാർ ഔദേൽ ബാവായുടെ പെരുന്നാളും ആയിരുന്നു ഇന്ന്. ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ച് ഉച്ചയ്ക്കു സാധുക്കൾക്ക് ചോറു കൊടുത്തു. മാത്തു കത്തനാരെ സെക്കന്ദ്രബാദ് പള്ളി വികാരിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്പന കൊടുത്തു. ടിയാൻ നാളെ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷം പെരുമ്പാവൂർ നിന്നും സെക്കന്ദ്രബാദിനു തിരിക്കുന്നതാണ്.

(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ നിന്നും)

പിറവിയിലെ പെൺകരുത്ത്

ഫാ. അജീഷ് ബാബു

In the birth of the Son of God, womanhood unveils its quiet yet radiant strength.

ആരും തുണയില്ലാത്ത ആ തോന്നൽ, അവളുടെ ഉള്ളിലെ വലിയൊരു ശക്തിയായി മാറും.

തന്റെ കണ്ണീരു തുടയ്ക്കാൻ മറ്റൊരാൾ വരില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ, അവൾ സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് തന്നെ തന്റെ ജീവിതം തുന്നിച്ചേർക്കാൻ പഠിക്കുന്നു. പുരുഷ സ്പർശം ശരീരത്തിൽ അനുഭവിക്കാതെ ഒരു കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകുവാൻ ചരിത്രത്തിൽ സ്ത്രീ എടുക്കുന്ന തന്റെടം പുരുഷന്റെ സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്റെ മേലുള്ള എല്ലാ അധികാര ഘടനകളെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നതാണ്. അതാണ് മറിയം ഏറ്റെടുക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ജൂത മതത്തിന്റെ പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമായ അധികാരഘടനകളെ അവൾ സ്വയം ചേർത്തു തോൽപ്പിക്കുന്നു. തനിക്കുണ്ടാകുന്ന ദൈവിക ദർശനത്തിലൂടെ.

അവളിൽ ദൈവം.

സമർപ്പണത്തിന്റെ നൂലുകളാൽ നെയ്ത ഓർമ്മകളിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്ന ഒരു മൗനശബ്ദമാണ് മറിയം. ദൈവം തന്റെ പ്രണയത്തെ ഒരു മാലാഖയുടെ ചിറകുകളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവളുടെ അരികിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ, ലോകം മുഴുവൻ കാണാതെ പോകുന്ന ഒരു ശാന്തനിശയുടെ ഉദയാസമയമായിരുന്നു അത്. അവൾ ഒറ്റയ്ക്ക്. പക്ഷേ, ആ ഏകാന്തതയുടെ പാളികളിൽ അസാധാരണമായ ഒരു ദൈവികതയുടെ സ്നേഹം കവിഞ്ഞൊഴുകി. ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത കുറ്റഭാരങ്ങളായി തോന്നുന്ന വേദനകളെ പോലും ദൈവം അവളുടെ കൈകളിലേക്ക് വച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അവളുടെ ഒറ്റപ്പെടൽ തന്നെയാണ് അവളെ ഏറ്റവും ശക്തിയായി തീർത്തത്.

പരമ്പരാഗത ഘടനകളിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം, എത്രയോ രാത്രികളിൽ ഒച്ചവെച്ച് കരഞ്ഞാലും, ആ കരച്ചിലിന്റെ നടുക്കം ഭിത്തികൾക്കിടയിലൂടെ ചെരിഞ്ഞിറങ്ങി വിള്ളുന്ന നിശ്ശബ്ദതയിൽ വീണ്ടുമൊരു തരംഗമായി മടങ്ങിയെത്തും. ശബ്ദം തിരിച്ചു തരുന്ന ഈ ലോകം, അവളെ പിടിച്ചുയർത്താൻ കൈ നീട്ടാത്ത ലോകം. അവളുടെ ഹൃദയത്തിനൊപ്പമുള്ള ഏക കൂട്ടുകാരനായി ഒരു ഭീകരമായ ശൂന്യതയെ മാത്രം അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ആ ശൂന്യതക്ക് രൂപം ഇല്ല; അതിന് മുഖവുമില്ല, ആശ്വാസവുമില്ല. അതൊരു തണുത്തറവായിരുന്നു.

അവളുടെ ശ്വാസത്തെ മുട്ടിച്ചുവെക്കുന്ന, തന്റേതായ ഹൃദയമിടിപ്പുകളെ പോലും അനാഥമായ ശബ്ദംപോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ആഴമുള്ള ഒരു അന്ധകാരം. എങ്കിലും, ആ ഇരുട്ടിൽ തന്നെയാണ് കാലുകൾ വിറച്ച് വീണുകിടക്കുന്ന സ്ത്രീ വീണ്ടും മെല്ലെ എഴുന്നേൽക്കാൻ പഠിക്കുന്നത്. ആരും ചോദിച്ചറയാത്ത വേദനകൾ ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടാത്ത ഒരു അഗ്നിയായി അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിശ്ശബ്ദമായി തെളിയുന്നു.

ദുഃഖം പൂത്തുലഞ്ഞു കത്തുന്ന ആ നിമിഷങ്ങളിൽ, അവൾ ഒരു മഹാനദിപോലെ മാറുന്നു: ആദ്യം തളരുന്നുവെങ്കിലും, ഒരിക്കൽ പാഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ തടസ്സങ്ങൾക്കുമീതെ വഴിയൊരുക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയായി. "എന്റെ കണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ മറ്റാരും വരില്ല," എന്ന തിരിച്ചറിവ് ആദ്യം ഹൃദയം തകർക്കും. പക്ഷേ പിന്നീട്, അതേ തിരിച്ചറിവ് തന്നെയാണ് അവൾക്ക് പുതിയൊരു ജീവിതം പണിയാൻ ആഴത്തിലുള്ള ധൈര്യമായി വളരുന്നത്. അവൾ പിന്നെ സാവധാനം സ്വന്തം ഹൃദയത്തിന്റെ ചിതറിച്ചുകിടക്കുന്ന ചുരുകൾ ഒന്നൊന്നായി കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ തുടങ്ങി, ഒരു ചിത്രശലഭം പോലെ വേദനയെ നൂലാക്കി ജീവിതം തുന്നിത്തുടങ്ങി.

പുറംലോകം ഒരിക്കലും കേൾക്കാത്ത തീവ്രമായ ഒരു നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്. അവൾ ആ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ഇരുന്നു തന്റെ തന്നെ അന്ധകാരണത്തെ കേൾക്കുന്നു; അതിന്റെ ചെരിവുകളിൽ നിന്നാണ് അവൾ തന്റെ അതിജീവനത്തിന്റെ ആദ്യ രേഖ വരയ്ക്കുന്നത്. ആ രേഖ ഒടുവിൽ ഒരു മരുഭൂമിയിൽ പൂക്കുന്ന നീലത്താമരപോലെ വിപുലമായ ആകാശങ്ങളായി വിരിയുന്നു. ആകാശം അവളെ തേടിയെത്തുന്നതല്ല; അവൾ തന്നെയാണ് ആകാശത്തെ കണ്ടെത്തുന്നത്,

കരഞ്ഞുകീറിയ രാത്രികളുടെ ചിതറിച്ചുനിൽക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് ഊർജ്ജമുള്ള ഒരു പുതിയ ലോകം അവൾ പണിയുന്നത്. ആ ലോകം, ഒരിക്കൽ അവളെ തളർത്തിയ അവൾ തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത്.

അമിത സങ്കടങ്ങളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയവർ ഇനി സങ്കടപ്പെടരുത്; ദൈവം ഒരു മനുഷ്യഹൃദയം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അതിനെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് എല്ലാ സഹനങ്ങളെയും നേരിടാൻ കരുത്തുകൂടി നൽകും, തീർത്തും ഒറ്റയ്ക്കാക്കില്ല.

പ്രണയം

മറിയം ദൈവം ഭൂമിയെ പ്രണയിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ത്രീയാണ്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയം തന്നെയാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആദ്യ നടപ്പാത. എന്നാൽ, ഈ പ്രണയം മനുഷ്യർക്കു പുറത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകാത്തത്ര ദുഃഖങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രണയം സന്തോഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു പാതയല്ലെന്ന് പലപ്പോഴും നമുക്ക് തോന്നും; ചിലപ്പോൾ അത് പെട്ടെന്നുള്ള ഇരുട്ടുകളിലേക്ക് ചാടിച്ചെല്ലുന്ന ഒരു നിശ്ശബ്ദ യാത്രപോലും.

അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വഴികൾ ആദ്യം സുരക്ഷിതമെന്ന് തോന്നാതെ നൊമ്പരഭരിതമായിത്തീരുന്നത്. ഈ ദുഃഖങ്ങൾ ഒന്നും മറിയത്തിനൊരു പരാതി ആയിരുന്നില്ല. അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എല്ലാം ദൈവത്തിനു വേണ്ടി എഴുതിയവയാണ്.

ദൈവമാതാവിന്റെ രൂപം

മനുഷ്യരുടെ കയ്പ്പുമധുരമായ ഓർമ്മകളാണ് അവളെക്കുറിച്ച് രൂപപ്പെടുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപം. പലരും അവളുടെ ജീവിതത്തെ ദുഃഖത്തിന്റെ കണ്ണുകളാണ് നോക്കുന്നത്, "അവൾക്കു ലഭിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രണയമല്ല, വേദനയാണ്" എന്നു വിലയിരുത്തുന്നവരും ഉണ്ടാകും. പക്ഷേ അത്തരം നിമിഷങ്ങളിൽ അവൾ പറഞ്ഞ വാക്ക് "ഞാൻ നിന്റെ ദാസി."

ഇവിടെ 'ദാസി' എന്ന പദത്തിൽ അലങ്കരിക്കാനാകാത്ത ഒരു സമ്പൂർണ സമർപ്പണത്തിന്റെ ഭാവമാണ്. ശരീരത്തിൻറെയും മനസ്സിന്റെയും മുഴുവൻ അധികാരവും ദൈവത്തിലേക്ക് കൈമാറുന്ന ഒരു ജീവിതമുറ.

അവൾ സ്വയം 'ദാസി'യായി തീർന്നതുകൊണ്ടാണ് കാലം അവളെ 'ദൈവമാതാവ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ദൈവം അവളെ പ്രണയിച്ചത് ഒരു നിമിഷത്തിനായി മാത്രമല്ല; എല്ലാ നിമിഷങ്ങൾക്കും, എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണ്. അവൾ എന്നുമുള്ള ദൈവമാതാവാണ്.

മറിയം ലോകം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സാധാരണ പെൺകുട്ടി. സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതകളിൽ വളർന്ന അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ വളരെ സാധാരണവും അതേ സമയം അത്യന്തം സ്നേഹനിറഞ്ഞതുമായിരിക്കും. സ്ത്രീകൾക്ക് വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ മനസ്സിൽ കൂടുതൽ താലോലിക്കപ്പെടും. ഒരു വീട്ടുവളപ്പിന്റെ ചൂട്, ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ നിത്യ നിലാവുകൾ, ഒരു പുരുഷന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പുകൾ... ഇവ എല്ലാം അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരുനാളിൽ പെട്ടെന്നുതന്നെ മാറിമറിഞ്ഞു.

അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ അവൾ ജീവിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമീണ ചുറ്റുപാടുകളോടൊത്ത് കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞവയായിരുന്നു. അവൾക്കെഴുതപ്പെടുന്നതുപോലെ ലളിതമായിരുന്നു അവളുടെ ഭാവി.

അവിടെ തന്നെയാണ്, അവൾ ദേവാലയത്തിൽ മാത്രം പരിചയമുള്ള ഒരു അത്യല്പ ശബ്ദം ആകാശത്തിന്റെ മൗനമെന്നതുപോലൊരു സമാധാനം നിറഞ്ഞ 'ദൈവസാന്നിധ്യം', അവളുടെ അരികിലേക്ക് തന്നെ വരുന്നത്.

സ്ത്രീകൾ നിൽക്കുന്ന ദേവാലയഭാഗത്ത് ആരാധനയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ പെൺകുട്ടി, സ്വയം പോലും കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത അമ്പരപ്പിലാണ്.

അവൾ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ആ ദൈവം തന്നെ, "നീ എന്റെ അമ്മയാകും" എന്ന് പറയുമ്പോൾ. അവളുടെ ലോകത്ത് ദൈവത്തിന്റെ അമ്മമാരെപ്പറ്റി കേട്ട കഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ ആരാധിച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ അമ്മയായതായി അവൾ ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവത്തെ തന്റെ ഉദരത്തിനുള്ളിൽ ചുമക്കാൻ തയാറാകുന്ന നിമിഷമാണ് അവളുടെ ജീവിതം ഒടുവിൽ അവളെ തന്നെ മറന്നുപോയത്. സ്വപ്നങ്ങൾ മെനഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന ലോകത്തിൽ അവൾ തന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം പൂർണ്ണമായും പുറത്തുവന്നു.

അവളിൽ ദൈവം ദൈവം ഇപ്പോൾ അവളുടെ ഉദരത്തിനുള്ളിൽ, മനുഷ്യരൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ അവളിൽ ഒരു മൃദുവായ നിശ്ശബ്ദമായി വളരുന്നു. അവൾ ഇനി ഒരു സാധാരണ പെൺകുട്ടിയല്ല, ദൈവത്തെ തന്റെ രക്തത്തിലൂടെ ശ്വസിപ്പിക്കുന്ന, തന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെ വളർത്തുന്ന, തന്റെ ഭയങ്ങളിലൂടെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജീവജാലം. മറക്കരുത്, അവളിലാണ് ദൈവം. അവളിൽ തന്നെയാണ് ദൈവം.

പുസ്തക ജാലകം

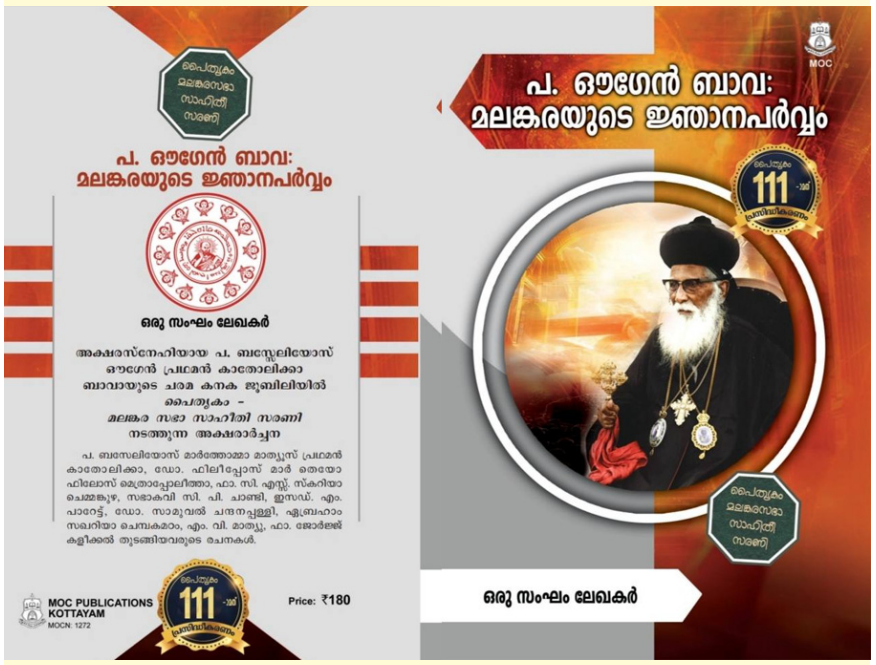

മലങ്കരസഭയുടെ ബാർ എബ്രായ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അമ്പതാം ചരമ വാർഷികത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ദീപ്ത സ്മരണയിൽ എം.ഒ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ് സാഹിത്യ സരണി വിഭാഗം മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്ന 'പ. ഔഗേൻ ബാവ: മലങ്കരയുടെ ജ്ഞാനപർവ്വം' എന്ന പുസ്തകം അക്ഷരസ്നേഹിയായ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ചരമ കനക ജൂബിലി പെരുന്നാളിൽ വി. കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ മാത്യൂസ് ത്രിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലിമിസ് തിരുമനസ്സിന് നൽകി പ്രകാശന കർമ്മം നൽകി നിർവഹിച്ചു.

ശ്രീ. സക്കറിയ പെരുമ്പടവം എഡിറ്റിംഗ് നിർവഹിച്ച പുസ്തകത്തിൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ, ഡോ. ഫിലീപ്പോസ് മാർ തെയോ ഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഫാ. സി. എസ്സ്. സ് കറിയാ ചെമ്മങ്കുഴ, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്, ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, ഏബ്രഹാം സഖറിയാ ചെമ്പകമഠം, എം. വി. മാത്യു, ഫാ. ജോർജ്ജ് കളീക്കൽ തുടങ്ങിയവരുടെ രചനകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ എല്ലാം ങഛഘ ഔട്ട്ലെറ്റുകളിലും പുസ്തകം ലഭ്യമാണ്

Price: Rs. 180

കൊറിയറിൽ പുസ്തകം ആവശ്യമുള്ളവർ 9188940424 എന്നാൽ നമ്പറിൽ ബന്ധപ്പെടാവുന്നതാണ്.

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിന്റെ 1700-ാം വാർഷികം പ്രമാണിച്ചുള്ള വേദ ശാസ്ത്ര സെമിനാർ പഴയ സെമിനാരിയിൽ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

കേന്ദ്രമന്ത്രി ജോർജ് കുര്യന്റെ ഡൽഹിയിലെ വസതിയിൽ ക്രിസ്മസ് വിരുന്നിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്ത് ആശംസകൾ നേർന്നു.

ഭാരതത്തിന്റെ ഉപരാഷ്ട്രപതിയും മലങ്കരസഭയുടെ ഉറ്റ സുഹൃത്തുമായ സി. പി. രാധാകൃഷ്ണൻ സംഘടിപ്പിച്ച ക്രിസ്തുമസ് വിരുന്നിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്ത് ആശംസകൾ നേർന്നു.

"നമ്മുടെ സഭയുടെ നിലനിൽപിനും ക്ഷേമത്തിനും മേൽഗതിക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അത്യാവശ്യമെന്നു നിങ്ങളിൽ പലരും നമ്മോടു കൂടി പരമാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നതും ഇതേവരേയായി പല പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചു നാമെല്ലാവരും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ചുമതലയും നാം നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരിലും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

– പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

ഫാ. സജി താന്നിമൂട്ടിൽ അന്തരിച്ചു

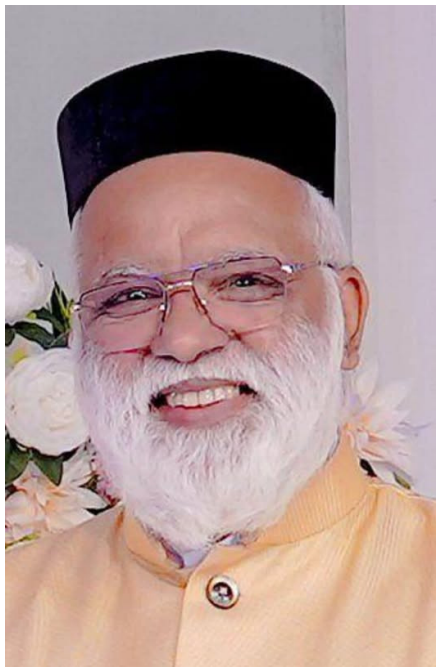

മുംബൈ ഭദ്രാസനത്തിലെ സീനിയർ വൈദികനായിരുന്ന ഫാ. സജി താന്നിമൂട്ടിൽ (60) അന്തരിച്ചു. മലങ്കരസഭാ മുൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമാണ്. മുംബൈ ഉല്ലാസ് നഗർ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി വികാരിയായിരുന്നു.

ഭൗതിക ശരീരം മുംബൈ വാഷി അരമനയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ശേഷം നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. സംസ്കാര ശുശ്രൂഷ മാത്യ ഇടവകയായ റാന്നി പെരുനാട് ബഥനി ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ നടന്നും. ഭാര്യ: ബെറ്റ്സി. മക്കൾ: ഫാ. റൂബൻ മാത്യു, റബേക്ക ജോയൽ. മരുമക്കൾ: ഡോ. കെസിയ റൂബൻ, ജോയൽ.

സജി അച്ചൻ വിട പറയുമ്പോൾ....

എന്റെ സതീർഥ്യനും ബാല്യകാലസഖിയും സഹചാരിയുമായിരുന്ന റാന്നി പെരുന്നാട് താന്നിമൂട്ടിൽ സജി മാത്യൂസ് അച്ചന്റെ അപ്രതീക്ഷിത വിയോഗ വാർത്ത വലിയ ഹൃദയഭാരത്തോടെയാണ് കേട്ടത്. 10 ദിവസം മുമ്പ് ഒരു വിവാഹ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്ത ശേഷം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങവേ, വാഹനാപകടത്തിൽ ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റ അച്ചനെ ബോംബെ ഫോർട്ടിസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. വെന്റിലേറ്റർ സഹായത്തോടെ ചികിത്സകൾ തുടർന്നെങ്കിലും ഇന്നലെ രാവിലെ അഞ്ചരയോടെ നമ്മോടു വിട പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വന്ദ്യ അച്ചന്റെ നിര്യാണത്തോടെ എനിക്ക് നഷ്ടമായത് എന്റെ ബാല്യകാല സുഹൃത്തിനെയും, ഒരു സഹോദരനെയും ആണ്. കൃത്യം 60 വയസ്സ് പൂർത്തിയാക്കി, തന്റെ വേല തികച്ചു അച്ചൻ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബോംബെയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ജീവനോടെ ഒന്നു പോയി കാണാൻ സാധിച്ചില്ല എന്ന സങ്കടം ബാക്കിനിൽക്കുന്നു.

1970-കളിൽ റാന്നി പെരുനാട് ബഥനി പള്ളിയിലെ മദ്ബഹ ശുശ്രൂഷകരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ ഇരുവരും. സജി അച്ചനും, പുതുക്കടയിലെ മാത്യൂസ് ജോണും (മോൻ) ഞാനുമായിരുന്നു അക്കാലങ്ങളിൽ ബഥനി പള്ളി മദ്ബഹയിലെ സ്ഥിര സാന്നിധ്യം. ഒരേ സമയം മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചവർ, ഒരേ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചവർ, സെമിനാരിയിൽ ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽ അഭ്യസനം നേടിയവർ, ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കൾ, അയൽവാസികൾ എന്നീ വിവിധതരത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ തുടർന്ന് അച്ചൻ ബോംബെയിലേക്കും ഞാൻ ഡൽഹിയിലേക്കും ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പോവുകയായിരുന്നു. രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദത്തിന് ഒരു മങ്ങലും ഏറ്റിരുന്നില്ല.

സ്കൂൾ പഠനകാലത്ത് എല്ലാ അവധി വേളകളിലും ഞങ്ങൾ മൂവരും ഒരുമിച്ച് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ ആഴ്ചകളോളം താമസിക്കുമായിരുന്നു. വൈദിക ജീവിതത്തിനുള്ള ഫോർമേഷൻ ഇക്കാലങ്ങളിലാണ് ഉണ്ടായത്. സൺഡേസ്കൂൾ മത്സരങ്ങളിൽ പ്രസംഗത്തിന് ഞാനും അച്ചനും തമ്മിൽ മത്സരിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ശുശ്രൂഷിച്ച മിക്ക ഇടവകകളിലും അച്ചൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു, മറിച്ചും. 1997-ൽ ഹൃദയത്തിനു ഒരു മേജർ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയിരുന്നെങ്കിലും അദ്ഭുതകരമായി അദ്ദേഹം രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നീട് 28 വർഷത്തിലധികം ഔഷധങ്ങളുടെ പിൻബലത്തോടെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. ഹൃദയസംബന്ധമായ പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു അപകടത്തെ തുടർന്നാണ് മരണദൂതൻ വന്നെത്തിയത് എന്നോർക്കുമ്പോൾ ദൈവ ഇഷ്ടം എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ?

വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിലും, മലങ്കര സഭയുടെ ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിലുമായി ഏതാണ്ട് 34 വർഷങ്ങൾ സ്തുത്യർഹമായി പ്രവർത്തിച്ച ശേഷമാണ് അച്ചൻ വിടവാങ്ങുന്നത്. അച്ചന്റെ വിയോഗം വ്യക്തിപരമായി എനിക്ക് പരിഹരിക്കാൻ ആവാത്ത ഒരു നഷ്ടമാണ്. സഹോദരാ, സമാധാനത്തോടെ പോയാലും. അശ്രുപൂജകളോടെ, നിറഞ്ഞ പ്രത്യാശയോടെ

- ഫാ. പി. എ. ഫിലിപ്പ്

നോമ്പ്

"ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും ആത്മീയ വളർച്ചക്കും വേണ്ടി, അനുതാപത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും സമയമായി, സഭ മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു ദൈവ മുമ്പാകെ വരുവാനുള്ള സമയമാണ് നോമ്പ്.

നോമ്പ് ദിവസങ്ങളിൽ മൽസ്യ-മാംസ വർജ്ജനം മാത്രമല്ല ഭക്ഷണവും പാനീയവും കൂടാതെ സന്ധ്യ വരെയോ, സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മണി വരെയോ ഉപവസിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് സഭ അനുശാസിക്കുന്നത്. അത് ജോലിക്കാരായ അൽമായാർക്ക് പലപ്പോഴും പ്രയാസമാണെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കം തന്നെ.

സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസ്സരിച്ച് ഏറ്റവും പഴയ നോമ്പുകൾ ബുധ നാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉള്ളതാണ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ പഴക്കം കൂടുതൽ ഉള്ളത് വലിയ നോമ്പിനാണ്. അപ്പോസ്തോലിക കാനോന 69 ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

'ഏതെങ്കിലും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പയോ, കശീശായോ, ശെമ്മാശ്ശനോ, കോറൂരായോ, മെസ്മെറോനോയോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ പരിശുദ്ധ 40 ദിവസത്തെ നോമ്പോ, ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ നാലാം ദിവസമോ (ബുധനാഴ്ച) ഒരുക്ക ദിവസമോ (വെള്ളിയാഴ്ച) നോമ്പായി അനുഷ്ഠിക്കാതിരുന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ശരീര രോഗം മൂലമല്ലെങ്കിൽ, അയാളെ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കണം. അല്മായക്കാരനാണെങ്കിൽ മുടക്കണം."

- ഡോ പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

(എഡിറ്റോറിയൽ, പുരോഹിതൻ ത്രൈമാസിക, മെയ്-ജൂലായ്, 1988)

സിക്കന്ദരാബാദ് സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് പള്ളി പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലിക്ക് തുടക്കം

സിക്കന്ദരാബാദ്: സിക്കന്ദരാബാദ് സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയ പള്ളി പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾക്കു തുടക്കം. 1951-ൽ ആണ് ഇടവക സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിനു കീഴിലാണു പള്ളി.

ഒരു വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന 75-ാം വാർഷികാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി മെഡിക്കൽ - രക്ത ദാന ക്യാംപുകൾ, യുവജന കായികമേള, സംഗീതസന്ധ്യ എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കുമെന്നും ഒട്ടേറെ ജീവകാരുണ്യ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുമെന്നും വികാരി ഫാ. ബിനോ സാമുവൽ പറഞ്ഞു.

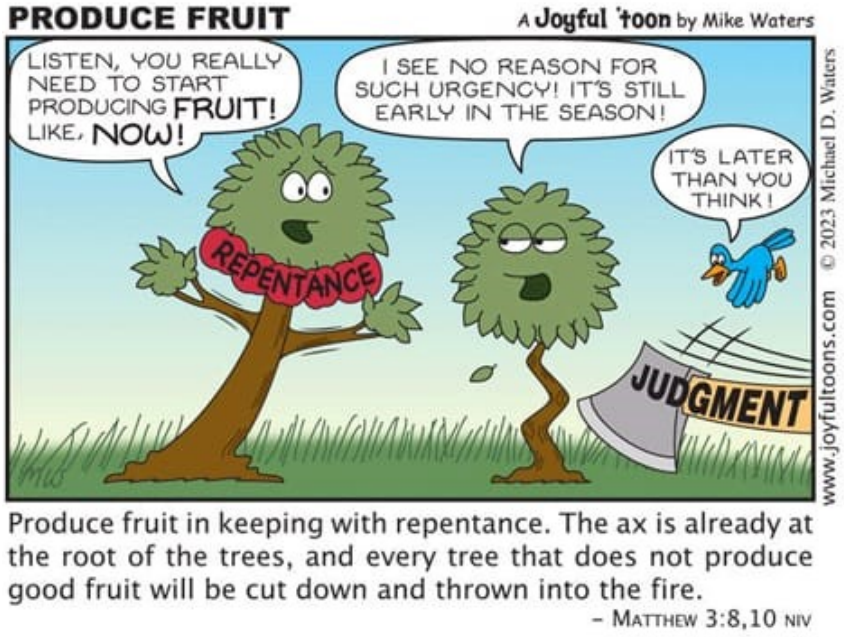

Produce fruit in keeping with repentance. The ax is already at the root of the trees, and every tree that does not produce good fruit will be cut down and thrown into the fire.

- Matthew 3:8,10 NIV

◆ സമാധാനത്തിന്റെ മനുഷ്യർ ചുരുക്കവും കലഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ വളരേയും ആകുന്നു. അത് ഒടുക്കകാലമാകകൊണ്ടായിരിക്കാം.

◆ നാം ചെയ്യുന്നതു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു എന്നിരുന്നാൽ മതി. അപ്പോൾ നമുക്കു തന്നിൽനിന്നു പ്രതിപകരം കിട്ടും.

- പ. പരുമല തിരുമേനി

കാരുണ്യത്തിന്റെ കെടാവിളക്ക്

കെ. എം. മാത്യു (മുൻ ചീഫ് എഡിറ്റർ, മലയാള മനോരമ)

ബോംബെയിൽ ഞാൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കാലം. 1951 ഡിസംബറിൽ ദാദർ പള്ളിയുടെ കൂദാശ നിർവ്വഹിക്കാൻ പരിശുദ്ധ ബാവാ എത്തി. ബോംബെ പൗരാവലി ഗവർണ്ണർ മഹാരാജസിംഗിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു സ്വീകരണം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. പള്ളി കൂദാശയിലും ഗവർണ്ണറും പത്നിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

പുതിയ പള്ളിയിലെ മാർബിൾ നിർമ്മിതമായ പുതിയ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധ ബാവായെ കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ മാമ്മോദീസാ നടത്തണമെന്ന് ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചു. പള്ളി പണി മൂലം സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കത്തിലായിരുന്ന ഇടവകയ്ക്ക് ഇതൊരു വരുമാനമാർഗ്ഗം കൂടി ആകട്ടെയെന്ന് വികാരി ബഹു. കോശി അച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

പരിശുദ്ധ ബാവായെ കൊണ്ട് മാമ്മോദീസാ മുക്കിക്കുന്നതിനു നൂറു രൂപാ ഫീസ് നിശ്ചയിച്ചു. ആ തുക പള്ളിക്കു ലഭിക്കും. ഞങ്ങൾ പത്തു പേർ അതിനു സമ്മതിച്ചു. പിറ്റേന്ന് എന്റെ മകൻ ചാക്കോച്ചൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പത്തു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാമ്മോദീസാ പരിശുദ്ധ ബാവാ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇടവകയിലെ പാവപ്പെട്ട ഒരാൾ തന്റെ കുട്ടിയുടെ മാമ്മോദീസാ അന്നു നടത്തുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്നും നൂറു രൂപാ കൊടുക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ വികാരിയച്ചൻ അതിനു സമ്മതിച്ചില്ലെന്നും അടുത്ത ഞായറാഴ്ച്ച നടത്താമെന്നു അറിയിച്ചുവെന്നും മാമ്മോദീസാ കഴിഞ്ഞ് ആരോ പരിശുദ്ധ ബാവായുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ഈ വിവരം ബാവായോ ഞങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലുമോ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നതാണു സത്യം. ബാവായ്ക്ക് ഇതു വലിയ മനഃപ്രയാസത്തിനു കാരണമായി.

പരിശുദ്ധ ബാവാ വികാരി അച്ചനെ വിളിച്ചു വളരെയധികം ശാസിച്ചു. അന്നു വൈകിട്ട് തിരുമേനി പൂനയ്ക്കു പോകാനുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു കൽക്കട്ടയ്ക്കു പോകാനായിരുന്നു പരിപാടി. പൂനയിലെ പരിപാടികൾക്കും കൽക്കട്ടയിലെ സ്വീകരണപരിപാടികൾക്കും അവസാന രൂപം നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പക്ഷെ പരിശുദ്ധ ബാവാ സമ്മതിച്ചില്ല. പാവപ്പെട്ട ഇടവകാംഗത്തിന്റെ കുട്ടിയെ കൂടി മാമ്മോദീസാ മുക്കാതെ താൻ പോവുകയില്ല എന്നദ്ദേഹം ശഠിച്ചു. പൂനയിൽ പോയി ബോംബെയ്ക്കു മടങ്ങിവന്നു മാമ്മോദീസാ നടത്തിയശേഷം കൽക്കട്ടയ്ക്കു പോകത്തക്കവിധം ക്രമീകരണങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

പൂനയിലും കൽക്കട്ടയിലും ഇതു മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന അസൗകര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തിയിട്ടും പരിശുദ്ധ ബാവാ അണുവിട മാറിയില്ല. പാവപ്പെട്ടവനായി പോയതുകൊണ്ട് ഒരാളോട് പക്ഷാഭേദം കാണിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും നിരക്കാത്തതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചുവിശ്വസിച്ചു. ആ വിശ്വാസത്തിൽ അദ്ദേഹം മുറുകെപ്പിടിച്ചു നിന്നു.

പൂനയിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ബോംബെയിൽ മടങ്ങി എത്തി. ആ കുട്ടിയുടെ മാമ്മോദീസാ നടത്തിയശേഷം മാത്രം കൽക്കട്ടയ്ക്കു വണ്ടി കയറി. വർഷങ്ങൾ ഇത്രയേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും പരിശുദ്ധ ബാവായുടെ കാരുണ്യാതിരേകത്തിന്റെ ജാജ്വല്യഭാവം എന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്നും ഒരു കെടാവിളക്കായി തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

(പ. ബാവാ തിരുമേനിയുടെ ഡയറിയിൽ തിരികെ വന്ന് മാമ്മോദീസാ നടത്തിയ കാര്യം മാത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു കാണുക: 18-12-1951. പൂനാ, ബോംബെ. രാവിലെ 7 30-നുള്ള ഡെക്കാൻ ക്വീൻ ട്രെയിനിൽ ബോംബെയ്ക്ക് തിരിച്ചു. പത്തര മണിക്ക് ഇവിടെ എത്തി ഒരു മാമ്മോദീസാ നടത്തിക്കൊടുത്തു.)

❑